

Adventes Vēstis

2010. gada jūnijs, #06 (172)

Vienoti Krištus
cerībā

TĒMA:
MŪSU MISIJA -
FAKTI UN MĪTI

VESELĪBAS
IZSTĀDĒ 532
APMEKLĒTĀJI!

ADRA ATSĀK
AKTĪVU DAR-
BĪBU LATVIJĀ

ADVENTISTI
UN MUSULMA-
ŅI - LIETAS, KAS
JĀIEVĒRO

MATEJS VIN-
CENTS PAR
PROJEKTU
LIFECONNECT

“ES JŪS DARĪŠU PAR CILVĒKU ZVEJNIEKIEM.” (Mt 4:19)

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	7
Tēma	8
Vārds mācītājam	12
Intervija	14
Kalpošana	16
Bērniem	18
Jauniešiem	20
Citu konfesiju ziņas	22

Skaistā evaņģēlija mūzika

Adventistu Latvijas draudžu savienības kongresā tika pieņemts stratēģiskais plāns pieciem gadiem. Nu jau ir pagājuši pāris gadi, un mans jautājums ir, vai plānotais kaut mazliet realizējas mūsu draudžu aktivitātēs?

„Aizsniegt Latvijas Republikas teritorijā dzīvojošos cilvēkus ar evaņģēlija vēsti par Dieva dāvāto glābšanu. Mācīt un sagatavot draudzes locekļus misijas darba veikšanai.

Mūsu draudze tic, ka Dievs, visa Radītājs, vēlas Savā žēlastībā glābt visus cilvēkus Jēzus Kristus vārdā. Šī mērķa labad Dievs ir uzticējis katram Savam sekotājam būt instrumentam Viņa rokās, glābjot cilvēkus un darot tos par Kristus mācekļiem. Viņš dod spēku draudzei ar Svēto Garu, lai misija tiktu izpildīta. (...) Tomēr, lai arī Dievs katram ticīgajam ir uzticējis būt Viņa līdzstrādniekam pestīšanas misijā, tikai „Dievs liek visam augt“, un draudzes uzdevums ir sagatavot ceļu Dieva darbībai. Katrs patiess Jēzus sekotājs ir daļa no Kristus miesas un ir apbalvots ar garīgajām dāvanām kalpošanai. Dievs ir nozīmējis dažus cilvēkus – apustuļus, praviešus, evaņģēlistus, mācītājus un skolotājus –, lai tie gatavotu citus kalpošanai. (...) Mēs ticam, ka Jēzus nāks drīz un Dievs noslēgs Savu glābšanas plānu.”

Evaņģelizācijas jēga ir tās radošās būtības atraisīšana, kuru Dievs ir ielicis katrā cilvēcīgā būtnē – arī draudzē. Dievs nevēlas, lai mēs visi spēlētu vienu un to pašu, bet Viņš mūs aicina no vienas un tās pašas nošu partitūras visiem kopā atskaņot skaistu mūziku.

Mana lūgšana ir, lai Dievs mums dod to piedzīvot mūs personīgajā dzīvē, kā arī draudzē.

*Ivo Roderts,
Adventistu Latvijas draudžu savienības
lauka sekretārs*

Ar jums kopā: Edmunds Mucenieks

Gaidāmie pasākumi

23. - 25. jūnijs Carnikavā notiks jauniešu nometne *Teamwork 2010*. Piedalīsies Adventistu Baltijas Ūnijas jauniešu vadītājs Giedrius Rimša. Paredzētas kristības. Vairāk informācijas www.jaunatne.adventisti.lv.

18. jūlijs pl.11:00 Latvijas Kristīgajā radio skanēs adventistu Rīgas 1. draudzes dievkalpojuma ieraksts.

26. jūlijs Rēzeknes draudzes māsa J. Neikures 100 gadu jubilejas svinības Rēzeknē.

5. - 7. augusts Igaunijas draudžu savienības kongress Tartu.

13. - 15. augusts Bērnu un ģimenes saiets "Draugu ciemats" Zvejniekciema "Austrumniekos". Atklāšana 12. augustā pl. 19:00.

Sludinājumi

- Vēlos iepazīties ar ticības māsu, līdz 40 gadiem. Var būt ar atvasīti. Pašam man ir 46 gadi. Vēlos tikai nopietnas attiecības. Tāl. 29269889.

- Vientuļa adventiste (56 gadi) vēlas iepazīties ar vientuļu adventistu vecumu līdz 62 g. Mob. tālr. 26662012

Svētku labākā alternatīva

Jau otro gadu pēc kārtas rēzeknieši Līgo svētku datumu izmantos, lai pavadītu kopā lūgšanu nakti laukos. Pagājušajā gadā tā bija tikai vienas mazās grupas lūgšanu nakts, bet pasākums izvērtās tik svētīgs, ka nolēmām lūgšanu nakti piedāvāt apmeklēt visiem draudzes cilvēkiem un arī draugiem, kas vēl nav iepazinuši Jēzu kā personīgo Glābēju. Vakarū veidosim kā garīgas pārdomas, saturīgas spēles un aktīvas lūgšanas. Iesakām arī Jums nesēdēt malā, bet šo svētku laiku izmantot sarunām ar Dievu ticīgo pulciņā. Tas patiešām ir svētīgi. Nepieciešama vien aktīvistu grupa, vakara vadītāji (var uzticēt arī dažādas daļas vadīt dažādiem cilvēkiem), kāda lauku māja (pretodu līdzeklis :)). Visiem šiem jautājumiem var pietiek radoši. Un svētības var izlieties!

Elīna Ģipsle Rēzeknē

Laulībā 55 gadi!

55 gadi ir bagāts mūža posms cilvēka dzīvē. Bet vēl krāšņāks tas ir cilvēkiem, kas kopā, plecu pie pleca, nogājuši laulībā 55 gadus.

Tālab 1955. gada 20. maijā jaunu ģimeni izveidoja Velta un Jānis Gaiļi. Šogad viņi nosvinēja Smaragda kāzas. Kopā pavadīts skaists mūža posms, izaudzināti divi dēli, sagaidīti pieci mazbērni. Gaiļu mājas ir vienmēr atvērtas viesiem. Tajās jūtams gan saimnieka vērtīgais skats un čaklās meistara rokas, gan saimnieces gaumes izjūta un spēja padarīt ikvienu mājas stūrīti mājīgu.

Saldus draudzes dievnāmā vēl joprojām eleganto pāri sveicām maija beigās, kad viesos bija atbraucis arī dēls Ainars ar sievu un meitu Elīnu. Klausoties Elīnas nelielajā koncertā, šķiet, dzirdējām, kā straujākos un rāmākos akordos ieskanas cilvēka mūžs. Tas nav bez grūtībām, sāpēm, pārbaudījumiem un šaubām. Tomēr it visu cilvēks var panest, ja zina, ka nav atstāts viens. Ne velti Bībelē lasām: „Nav labi cilvēkam vienam būt; es tam darīšu palīgu, kas atbilstu viņam.” (1Moz.2:18) Skatoties Veltas un Jāņa dzīves gājumā un klusas mīlestības pilnajās attiecībās, gribas ticēt, ka mīlestība mūsu starpā vēl nav izdzisusi. Jāņa un Veltas dzīve ir kā brīnišķīgs, kluss un tomēr pietiekoši efektīvs misijas darbs – liecināt par to, ka ar Dievu visas lietas ir iespējamās. Smaragdiem ir zaļa krāsa – dzīvības, cerības un jaunu iespēju krāsa. Viss vēl priekšā.

Dz. Bataraga no Saldus

Ģimenes svētki Rīgā

24. maijā jau piekto gadu pēc kārtas Rīgā notika Ģimenes svētki „Ģimene – Latvijas lepnums un spēks”. Uz tiem, kas jau kļuvuši par labu, ikgadēju tradīciju un kuros tiek godinātas ģimenes, aicināja nodibinājums „Fonds Ģimenei”.

Svētki sākās plkst. 11:30 ar krāšņu Ģimenes svētku gājieni no Doma laukuma uz Vērmanes dārzu. Vecāki un bērni ar baloniem un karodziņiem rokās bērnu

pūtēju orķestra pavadībā devās caur Līvu laukumu, garām Brīvības piemineklim uz Vērmanes dārzu, kur visus svētku dalībniekus gaidīja atrakcijas un priekšnesumi.

Pl. 12:00 nodibinājuma „Fonds Ģimenei” pārstāvji – Viesturs Reķis un Inta Feldmane ar īsām svētku uzrunām atklāja svētkus, aicināja stiprināt ģimenes un baudīt svētkus, kopīgi pava-

dot brīnišķīgu dienu. Līdz pat 16:00 Vērmanes dārza brīvdabas estrādē notika koncerts, kurā ar saviem priekšnesumiem klātesošos iepriecināja bērnu dziesmu un deju ansamblī. Savukārt pārējā parka teritorijā visas dienas garumā notika rotaļas, spēles un atrakcijas bērniem un vecākiem.

Pl. 16:00 pie Vērmanes dārza brīvdabas estrādes skatuves sākās Spēkavīru sacensības, kur, iesaistot ģimenes, ar dažādiem paraugdemonstrējumiem uzstājās Latvijas labākie spēkavīri. Savukārt no plkst. 18:00 līdz 22:00 uz Vērmanes dārza brīvdabas estrādes skatuves uzstājās jauniešu mūzikas grupas, tā noslēdzot ģimenes dienas pasākumu programmu.

Ģimenes svētki „Ģimene – Latvijas lepnums un spēks” Latvijā tiek organizēti jau piekto gadu un kļūst par stabilu tradīciju un galveno pasākumu Latvijā, kurā tiek godināta ģimene. Svētku ideja ir atbalstīt tradicionālās ģimenes vērtības un apliecināt, ka stipra ģimene ir mūsu tautas spēka un laimīgas nākotnes pamats. Ģimenes svētkus „Ģimene – Latvijas lepnums un spēks” organizē nodibinājums „Fonds Ģimenei”, kura vadītāja ir Valda Reķe.

Nodibinājums “Fonds Ģimenei”

Vērienīgs pasākums Ziepniekkalnā

Maina Roderte
adventistu Rīgas 7. draudze

Laikā no 16. līdz 20. maijam Ziepniekkalna iedzīvotāji varēja iepazīties ar astoņiem soļiem ceļā uz veselīgu dzīvesveidu, kā arī uzzināt, cik atbilstošs šiem soļiem ir viņu dzīvesveids. Laiks tika piešķinots ārsta Artūra Gībela (ASV) vizītei Latvijā.

Telts uzcelšana, apsargāšana, darbs pie stendiem, kārtības uzturēšana iesaistīja 25 cilvēkus no Rīgas 7. draudzes un 40 palīgus no dažādām Latvijas Adventistu draudzēm. Draudzei šī izstāde izmaksāja ap Ls 700, neskaitot Valmieras „komandas” (kalpoja svētdien) un citu palīgu ieguldījumus gan finansiāli (degviela, ēdiens un tml.), gan laika ziņā. Pasākumu kopā apmeklēja 532 cilvēki. Interese par savu veselību bija. Nāca

pateiktu svarīgāko. Norādīju uz Dievu, kurš spēj mūsos ienest mieru. Aicināju meklēt Dievu personīgajās lūgšanās, nest Viņam savas nastas, dalīties ar Viņu bēdās un priekos. Vairāki apmeklētāji izteica savu sirsnīgu pateicību, jo atzina pasākumu par ļoti labu un vērtīgu. Atvadoties smaids atplauka apmeklētāju sejās, kad tiem paspieda roku un novēlēja labu veselību.”

Pirmā 30. maija veselības klubiņa nodarbība bija izsludināta un ielūgumi uz to jau izdalīti izstādes apmeklētājiem, kā arī vēl pēdējo reizi – sestdienas pēcpusdienā, 15 draudzes locekļiem un jauniešiem satiekoties ar cilvēkiem Ziepniekkalnā uz ielas. Desmit minūtes pirms pasākuma bija ieradušās trīs cienījama vecuma kundzes, kuras nedaudz bikli saskatījās, vai viņas būšot vienīgās? Taču pl. 16:00 nelielā vestibila telpa bija piepildījusies, un kopumā šo klubiņu apmeklēja ap 50 cilvēku. Visas uzrunas tika tulkotas krievu valodā.

Klubiņa struktūra sadalīta trijās daļās – lekcija par veselīgu dzīvesveidu, garīgā „maize” saistībā ar runāto lekciju un kulinārijas nodarbība ar degustāciju. Bažas bija par pirmo reizi, kā ļaudis uztvers tieši „garīgo maizi”. Tika lūgts lekcijas laikā, un, slava Dievam, – Dieva Gars padarīja savu darbu pēc Sava apsolījuma – tai noslēdzoties, no zāles atskanēja pat aplausi.

Ieeja Veselības klubiņa nodarbībās ir par brīvu, katrs var nākt pats un aicināt savus draugus, jo tas ir ceļš pretim

veselībai un garīgajam līdzsvaram, stabilitātei. Ziepniekkalna Veselības klubiņa nodarbības notiks katra mēneša trešajā svētdienā pl. 16:00, Ziepniekkalna sākumskolā, Vienības gatvē 184, Rīgā. Temati vasarai – jūnijs: miegs, jūlijs: ūdens, augusts: diabēts.

Esam pārliecināti, ka ārstnieciskās misijas darbs ir „meklēt un glābt pazudušos”! To apliecina jau notiekošo klubiņu rezultāti daudzās Latvijas vietās (Rīga, Cēsis, Augšlīgatne, Valmiera, Kuldīga, Saldus, Salacgrīva, Rēzekne). Draudze piedzīvoja arī sadarbības ar dievišķajiem spēkiem svētību! Lai gan daži poliklīnikas speciālisti sākumā bija skeptiski, pēc izstādes apmeklējuma tiem īpaši paredzētajā laikā viņi ieteica saviem pacientiem apmeklēt Veselības telti! Turpinot darbu ar 40-50 cilvēkiem, tā arī ir dievišķa aizgādība, jo tieši tikpat daudz esam arī mēs paši savā draudzē.

Noslēgumā vēlamies pateikties ikvienam, kurš ar lūgšanām, darbošanos un ziedojumiem piedalījās šī pasākuma norises nodrošināšanai. Vispirms tā ir Valmieras „komanda” ar Vēsmu un Viktoru Geidēm priekšgalā, Adventistu Latvijas draudžu savienības Veselības nodaļas vadītājs Agris Bērziņš ar dzīvesdraugu Baibu, biedrības „Latvijas Veselības Misija” valdes locekļi Ansis Roderts un Indra Ceļdoma, ārste Baiba Kreitenberga, kura ziedoja sava atvaļinājuma nedēļu šim pasākumam, kā arī daudzie brāļi un māsas no Rīgas I, III, IV, V, VI, VII draudzes, no Olaines, Jelgavas, Dobeles, Cēsu, Siguldas, Saldus, Rūjienas un pat Daugavpils draudzes. Lai Dievs bagātīgi svētī ikvienu no jums!

Veselības izstādē A. Roderts un A. Bērziņš veic muguras augšējās daļas antistresa masāžu.

bērni, pusaudži, jaunieši, veselās ģimenes, pusmūža cilvēki un arī tie, kam pāri 70 un pat 80. Starp tiem bija arī cilvēki ar nopietnām veselības problēmām, kā arī tādi, kas vēlējas veselības uzlabojumus.

Mūsu draudzes sludinātājs Andris Pešelis, kurš kalpoja pie stenda „Uzticība”, saka tā: „Šeit cilvēku reakcija bija dažāda. Vieni bija steidzīgi, citi sacīja, ka praktizē lūgšanas. Tikai retais atrada laiku, lai parunātu par garīgo veselību. Jāatzīst, ka nācās runāt kodolīgi, lai

Atmoda sākas manā sirdī!

Kāpēc nāku vai nenāku uz draudzi regulāri? Kādiem motīviem ir jābūt, lai nāktu? Likumu zinām: "Neatstājiet sapulces, kā daži raduši!" Mūsu, adventistu Ogres draudzē, bija jauniešu dievkalpojums. Un tas mūs pārliecināja par dievkalpojumu svētībām. Vispirms bija Mārtiņa Āriņa pirmā sabatskola. Izraisījās saturīgas pārrunas. Tā jau bija „cieta barība”, ne vairs „piens”.

Mārtiņa Subatoviča svētruna arī bija pavasarīgs atspirdzinājums mūsu dvēselēm.

Kad Dievs atvēris manas acis redzēt un ausis klausīties – kādi motīvi vēl jāmeklē? Mīlestības ir kā magnēts – tev vienkārši jānāk, un tu nāc. Nabags, kails, nelaimīgs, bet aizej bagāts un priecīgs. Priecīgs Jēzū Kristū.

Astrīda Elstiņa

Pārdomas par mājām

Lai tev būtu tādas mājas,

Kurp tu vienmēr priecīgs ej!

Lūdzi Dievu, lai Viņš tajās

Saticību, mieru lej.

Krāsainus papīra taureņus ar šādu novēlējumu saņēma ikviens, kurš 8. maijā piedalījās Cēsu draudzes Ģimenes svētku dievkalpojumā. Pie šajā vēstījumā iekļautās domas man gribas atgriezties vēl un vēlreiz. Daba jau pilnā plaukumā, viss zeļ, kuplo, vītero un pieņemamas arvien lielākā spēkā. Bērniem galvas pilnas sapņiem, iecerēm un vēlmēm – vieniem teju saņemams dokuments par skolas beigšanu, citiem tās ir domas par brīnišķīgo vasaras brīvlaiku. Pieaugušajiem, man liekas, šis ir laiks, kad iecerētie darbi šķietami kļūst padarāmāki un to kļūst vairāk, arī ieceres un plāni košāki un skaistāki, taču visiem viens kopējs mērķis, – lai cik tālus ceļus un lai cik lielus darbus ir nepieciešamība paveikt, mums visiem ir nepieciešamas mājas.

Izpratne par mājām katram ir atšķirīga. Kristiešiem tā ir viena, studentam, kurš apgūst zināšanas svešā zemē, – cita. Un tomēr, lai cik arī atšķirīgas, to būtība ir viena – mīlestība. Ģimene. Mājas. To pirmsākums, spēka avots un mūžīgā ticība arī viena – mūsu Tēvs. Kungs. Radītājs. Dievs.

Mēs smalkās un dārgās skolās apgūstam sarežģītas specialitātes un profesionālās prasmes, bet nevienā skolā mūs nemāca būt laimīgiem – laimīgiem dzīvē un mājās, to mēs mācāmies visu dzīvi.

Rudīte Truce

No mazas sēkliņas līdz lielam ticības stādam

Maija mēnesis Rēzeknes draudzē bija padevies rostīgs. Izmanojot to, ka kalendārā ir atzīmēta arī Ģimenes diena, draudze steigās aicināt savus draugus uz ģimenes tēmai veltītu dievkalpojumu. Dievkalpojuma laikā īpaši aktīvi darbojās bērni ar dziesmām, dzejoļiem un lugu (foto). Pēc svētrunas Irina Rudzīte aicināja uz “matemātikas stundu”. Visiem klātesošajiem tika izdalīti mazi papīra pulkstenīši, uz kuriem vajadzēja katram godīgi atzīmēt, cik laika tiek patērēts ikdienas darbiem, citām aktivitātēm un cik ģimenei. Tas palīdzēja atcerēties par pareizu laika sadali. Vēl maijā devāmies apciemot arī Strūžānu pansionāta (Rēzeknes rajons) vecos ļaudis. Ļaudis, kuri savā vecumā ir atstāti vieni un lielākoties slimi, iedrošinājām ar vārdiem par Kristus vareno otro nākšanu. Un, ka katrs, kas tic un ir Dieva pusē, var būt laimīgs un drošs – Dievs neatstās mūs slimībās, ciešanās un nelaimes.

Maija vidū, kādā svētdienā, draudzes cilvēki sapulcējās uz dievnama uzkopšanas gada talku jeb ģenerālo tīrīšanu. Arī šis pasākums visiem atnākušajiem izvērtās par sadraudzības pilniem mirkļiem un saturīgu laika pavadīšanu kopā.

Elīna Ģipsle Rēzeknē

www.bauska.adventisti.lv

29. maijā Bauskas draudzē dievkalpojums bija tikai mūsu, draudzes jauniešu, rokās. Dītai tika uzticēts atklāt dievkalpojumu. Puiši, Jānis un Rūdolfs, vadīja Bībeles izpēti stundu. Ar svētrunu kalpoja mūsu aktīvākā un izdomas bagātākā jaunieta Līvija. Svētrunā tika runāts par to, kā mūsdienās aizsniegt cilvēkus un nest viņiem Labo vēsti. Tas nav viegli, ja lielākajai daļai jauniešu intereses aprobežojas ar nakts ballītēm un stundām ilgu nīkšanu pie datora. Tāpēc ir jāiet līdzī laikam un jāizstrādā jaunas sludināšanas metodes, jo tikai ar sēdēšanu baznīcas solā jauniešus vairs neaizsniegsi. Šai sakarībā tika dots vārds Rūdolfam. Viņš šogad beidz vidusskolu un kārto gala pārbaudījumus. Informātikā semestra noslēguma darbs – izveidot interneta mājas lapu. Šāds uzdevums prasa daudz laika, zināšanu, prasmju.

Tāpēc Rūdolfs izvēlējās radīt ko tādu, kas cilvēkiem būtu patiesi noderīgs un paliekošs. Pēc daudzu garu vakaru darba radās Bauskas adventistu mājas lapa www.bauska.adventisti.lv. Un šis nu ir Rūdolfa piedāvātais risinājums, kā mūsdienīgi veikt evaņģelizācijas darbu un censties aizsniegt daudz cilvēku sirdis. Parāli šai mājas lapai tapa arī Bauskas Jauniešu blogs www.bauskasjauniesi.blogspot.com, kur jebkurai ir iespēja sekot līdzī mūsu draudzes jauniešu aktivitātēm un izteikt viedokli. Pie šīs lapas uzturēšanas strādā Līvija un nepārtraukti informē mūs par dažādiem pasākumiem.

Manuprāt, Bauskas adventistu mājas lapa ir izdevusies ļoti veiksmīga. Internetā cilvēks var būt anonīms un uzzināt sev interesējošas lietas, publiski pēc tām netaujājot. Šajā lapā var noskaidrot, kas ir adventisti, var iepazīties konkrēti arī ar mums – Bauskas jauniešiem, jo ir iespēja apskatīt dažādas galerijas ar mūsu jauniešu aktivitātēm.

Lielu paldies jāsaka Rūdolfam, ka viņš bija tik tālredzīgs un paveica lielu darbu mūsu draudzes labā. Un, protams, paldies Dievam, ka viņš mums dod gudrību un prātu visas labās idejas īstenot dzīvē. Tiekamies www.bauskasjauniesi.blogspot.com. Uz saredzēšanos!

Ilze Klimoviča

Ģenerālkonferences sesija sākas!

Desmitiem tūkstoš cilvēku šajā laikā, kad iznācis jaunais *Adventes Vēstu* žurnāla numurs, pulcējas Dzordžijas Domā, Atlantā, ASV, kur notiek 59. Adventistu Baznīcas Vispasaules sesija. Tā sākas 23. jūnijā un noslēgsies 3. jūlijā. Šī ir lielākā adventistu draudžu pārstāvju kopā sanāksšana, kas notiek reizi piecos gados.

No Latvijas uz sesiju ir devušies gan Baznīcas vadītāji un pārstāvji, gan arī mūziķi. Nākamais *Adventes Vēstu* jūlija numurs lielā mērā būs veltīts Ģenerālkonferences sesijai, kā šo sanāksmi lielā mērā dēvē Latvijā. Varēsīt lasīt gan par svarīgākajiem lēmumiem, gan par gaisotni sesijā. Būs arī intervijas ar tiem, kas piedalījušies sesijas darbā.

Adventistu Ziņu aģentūras ANN mājas lapā (news.adventist.org) katru dienu var izlasīt jaunākās ziņas un stāstus no Atlantas. Satelītkanālā Hope Channel ANN veidos ikdienas TV pārraidi, kuru varēs redzēt pusdivos naktī pēc Latvijas laika. Arī centrālais adventistu izdevums „Adventist Review” katru dienu izdos speciālizlaidumu, un žurnāla pasūtītāji to saņems ik dienas savās pastkastēs. Pašus jaunākos faktus var uzzināt tviterī, kur aģentūra ANN izveidojusi savu mikrobloku. ANN adrese ir twitter.com/adventistnews.

Protams, visus jaunumus var uzzināt arī pašā Atlantas sesijas oficiālajā mājas lapā. Tās adrese internetā ir: gcsession.org

Paredzams, ka lielākajos dievkalpojumos un pasākumos piedalīsies līdz 70 tūkstoš dalībnieku.

Adventisti starpkonfesionālā konferencē

Ne tikai Latvijā adventisti piedalās kopīgos projektos ar citu konfesiju kristiešiem. Edinburgā, Skotijā notiks ļoti ietekmīga starpkonfesionālā konference par misijas darbu, kurā piedalīsies arī Adventistu Baznīcas pārstāvji.

Minētā konference tiek organizēta, atzīmējot 100 gadu jubileju kopš vēsturiskās Edinburgas Pasaules misio-

nāru konferences, kas notika 1910. gadā. Toreiz vairāk nekā 1200 kristiešu (tajā laikā tas bija milzīgs skaits) no dažādām ticībām un dažādām valstīm bija sapulcējušies, lai diskutētu par misijas darba nākotni. Tagad, pēc 100 gadiem, šī būs svarīga konference par moderno misiju.

Tajā laikā, 1910. gadā daži adventisti

bija ieradušies uz konferenci kā delegāti. Šogad adventisti ir iesaistīti arī konferences plānošanas darbā. Adventistu Baznīca aicinājumam labprāt atsaucies.

Konferences priekšsēdētājs Endrjū Andersons saka, adventisti uzaicināti piedalīties tāpēc, ka „ir atzīts, ka adventistu misionāri ir devuši ļoti nozīmīgu ieguldījumu misijas darbā visā pasaulē”.

„Adventisti varēs pasākumā līdzdalīt savas atziņas, kā viņu kustību ir ietekmējušas misijas darba sekmes visā pasaulē – arī kultūru atšķirības, dažādās valodas un rases,” saka Andersons. „Edinburgas konferencē adventistu vīzija par misijas darba nākotni tiks īpaši vērtēta.”

Šajā konferencē Adventistu Baznīcu pārstāvēs vairāki ievērojami adventistu teologi, bet Globālās Misijas Studiju centra vadītājs ir iesaistīts konferences orgkomitejā.

Konferences organizētāji saka, ka mērķis ir meklēt labākos veidus, kā pasludināt evaņģēliju 21. gadsimtā. Ir izraudzīti 9 temati, kam pievērst īpašu uzmanību, misijas darbā ņemot vērā tādus aspektus kā postmodernā sabiedrība, attiecības ar citām reliģijām, vienotība, garīgums, mācekļība, kā arī misija un vara.

Adventisti iziet ielās

Simtiem un tūkstošiem Septītās dienas adventistu Dienvidamerikā 15. maija sabatā izgāja pilsētu ielās, lai vāktu līdzekļus sabiedrības nabadzīgāko slāņu paēdināšanai un veicinātu veselīga dzīvesveida popularizēšanu.

Šī bija īpaši organizēta misijas kam-

paņa, kuru rīkoja adventistu draudzes dažādās Dienvidamerikas valstīs. Taču paralēli cilvēkiem tika dalīti žurnāli ar evaņģēlija vēsti, kur īpaši uzsvērts sabats kā cerības diena ģimenēm, diena, lai fiziski un garīgi atpūstos un veidotu labākas attiecības ar Dievu. Pavisam tika izplatīti 30 miljoni žurnāla eksemplāru.

Adventisti devās gājienos pa lielāku un mazāku pilsētu ielām. Daudzviet uz automašīnām vai motocikliem tika uzlikti skaļruņi. Brazīlijas vienā no pilsētām pat katafalks tika pārveidots par evaņģēlija izplatīšanas līdzekli un vēstītāju par sabatu.

Sestdienas iniciatīvu atbalstīja arī lidmašīna Argentīnā un Brazīlijā, Santa-katarinā gaisā pacēlās gaisa baloni, Amazonē peldēja īpaša evaņģelizācijas laiva, bet Augustinopolisā evaņģelizēja arī uz zirgiem.

„Pašreizējā sabiedrībā, kas dzīvo neprātīgi, kuras dzīvesveids ir ļoti steidzīgs, vēsts par sabatu ir aktuāla, jo ir svarīgi apstāties un veidot attiecības ar Dievu un līdzcilvēkiem,” saka Dienvidamerikas Adventistu Baznīcas vadītājs Ertons Kēlers.

Dienvidamerikā līdzīgas iniciatīvas ir īstenotas vairākkārt. 2008. gadā bija Cerības Diena, kad tika izplatīti 20 miljoni žurnālu. Pagājušajā gadā bija Cerība Mājām, kad draudzes locekļi aicināja pie sevis apkārtējos cilvēkus uz pusdienām. Baznīcas vadītājs Ertons Kēlers saka, ka lielas vienas dienas kampaņas veicina draudžu vienotību visā kontinentā un ir veids, kā var ieinteresēt draudzes locekļus vairākus mēnešus gatavoties pasākumam.

Adventisti šajā dienā pievērsa gan gājēju, gan autobraucēju uzmanību, notikušo komentēja pat politiķi. Buenosairesā jaunieši ielās rādīja uzvedumu par sabata mieru. Čīlē žonglieri izklaidēja autovadītājus. Peru viena sieviešu kalpotāja dalīja žurnālus politiķiem, viņai izdevās nodot žurnālu pat Peru prezidentam. Kristīgie mediji dienas garumā atspoguļoja aktivitātes.

No ziņu aģentūras ANN

*Tālivaldis Vilnis
adventistu Talsu draudzes
mācītājs.*

MŪSU MISIJA

Es būtu priecīgs, ja kāds man uzliktu uz galda precīzu instrukciju grāmatu, kur būtu pateikts, kādas programmas man vadīt 2009. gadā, kur vadīt semināru 2010. gadā, kādas tēmas runāt seminārā Kandavā, kādas Talsos. Kāda stila mūzika ir vajadzīga šai publikai un kāda šai paaudzei. Es būtu ļoti priecīgs, ja kāds man precīzi visu pateiktu, ko un kur darīt, lai būtu rezultāti un es nekad neklūdītos. Tad mani nekritizētu visu zinošie “eksperti”. Taču tā ne vienmēr notiek. Mums Dieva Gara vadībā katram ir jāmeklē un jāpraktizē dažādi ceļi, lai aizsniegtu cilvēkus. Mēs esam Dieva darba biedri, bet nevis roboti.

Evaņģēlijs nemainās

Mūsu kā draudzes lielais aicinājums ir rakstīts Atklāsmes 14:6-12, tas ir pasludināt Trīs eņģeļu vēsti. Tā ir jāpasludina visā pasaulē: “... tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām.”

Dievs ir devis brīnišķīgu un atbildīgu uzdevumu, un Viņš ir apsollījis mums Svētā Gara vadību un Savu klātbūtni. Mums ir jālūdz un jāuzticas Kristus vadībai. Tā ir viena puse. Otra puse – Dievs mūs aicina būt Viņa darbabiedriem, būt aktīviem un radošiem šajā darbā.

Metodes un cilvēki mainās

Bībele atklāj, ka mēs dzīvojam pēdējā laikā pirms Jēzus otrās atnākšanas. Mateja 24. nodaļā rakstīts par pēdējā laika zīmēm, kādi notikumi ir sagaidāmi pirms Jēzus otrās atnākšanas. Tālāk Mateja 25. nodaļā ir līdzība par talentiem. Dievs ir devis katram talentus, un tie ir jāpavairo. Kā pavairot? Te nav precīzi pateikts. Ir tikai ideja, ka jāliek aprītē tas, kas ir dots, un jāpavairo. Tas prasa izdomu un drosmi riskēt. Tas ir risks. Jā, līdzībā ir minēts viens konkrēts padoms – ierakt talentu zemē, jo “Dievs taču ir dusmīgs” un, ja kaut kur kļūdisimies, tad Viņš mūs “svilinās”. Nebūs

jāriskē un jāklūdās. Taču izrādās, ka aina ir tieši pretēja. Dievs nepārmet mums kļūdas un cenšanos, bet gan slinkumu un visādu iemeslu meklēšanu sava slinkuma vai neizdarības attaisnošanai. Jautājums ir vienīgi par to, vai metodes, kas veiksmīgi darbojas pirms simt vai divsimt gadiem, ir tikpat sekmīgas arī šodien? Nesaku, ka nevaram mācīties no pagātnes, bet metodes un cilvēki mainās. Nemainās tikai Evaņģēlijs.

Fakti

Es šajā rakstā varu paskatīties uz misijas darbu no malas – ko cilvēki ir teikuši, ko ir sacījuši speciālisti, ko esmu piedzīvojis. Nepretendēju, ka mans skats uz lietām ir absolūtā patiesība, taču, ja kādam tas šķiet pārdomu vērts, tad būšu priecīgs.

Ievadā mazliet Baltijas ūnijas statistika par to, cik ir kristīti un pievienojušies draudzei.

2009. gada sākumā Baltijā bija 6509 adventistu draudzes locekļi, bet gada beigās 6486. Tātad mazliet ejam mazumā. Arī Latvijā ir draudzes, kuras aug, bet citās kristības nav bijušas vairāku gadu garumā. Kāpēc? Vai kaut kas ir jādara? Vai ir kaut kas jāmaina? Gan katram draudzes loceklim, gan katrai draudzei atsevišķi jāatbild uz šo jautājumu.

Daži man ir teikuši, ka, lūk, tagad jau cilvēki nemīl patiesību, un tāpēc arī dažās draudzēs nav izaugsmes. Dažreiz arī tā ir, bet vai vienmēr? Ir taču mācītāji, kas saka, ka ir tik daudz interesentu, ka pat grūti paspēt pasniegt visiem Bībeles stundas. Ir arī daži ierindas locekļi, kas saka, ka ir ļoti daudz garīgās lietās ieinteresētu cilvēku. Ir pat semināri, kur nāk pietiekoši daudz ieinteresēto. Tāpēc jāpajautā, kur ir tā atšķirība, ka citur ir interese, bet citur nav? Vai problēma ir cilvēkos, vai arī mūsu nespējā vai nemācēšanā ieinteresēt?

Mūsu attieksme

Ir daži draudzes locekļi, kas saka: “Mēs te esam, un, ja kādam interesē patiesība, lai nāk šurp. Ja neinteresē un nenāk uz šejieni, tad paši vainīgi.” Tā ir tāda kā aptiekāra attieksme. Bet varam paskatīties uz to arī citādāk. Kā būtu, ja veikalnieks teiktu, ka cilvēki nemīl manas preces un paši vainīgi. Ja viņš tā ilgi filozofētu, tad ātri bankrotētu. Varbūt veikalniekam kaut kas jāmaina?

Tas ir reāls fakts, ka rietumu civilizācijā cilvēkus aizsniegt ar Evaņģēliju ir pagrūti. Taču, ja pielieto visas pūles, tad cilvēki tomēr tiek uzrunāti. Pirms kāda laika biju Zviedrijā. Tā ir ļoti sekulāra valsts. Taču pat tur ir draudzes, kas ir ļoti aktīvas un strauji augošas gan garīgi, gan skaitliski.

Mīti

Kas ir traucēkļi? Varbūt vainojami daži mīti par misiju, tāpēc aplūkosim tos.

Dažās vietās kaut kā ir iegājies, ka vienīgajam misionāram, kam jāatrod cilvēki un jāmača, un jākristī, ir jābūt mācītājam. Tas nav bībeliski, jo tur ir atklāts, ka tas ir katra kristieša uzdevums.

1.Pēt. 2:9 – “Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā.”

Visiem kristiešiem ir uzdevums paust Dieva varenos darbus, un visi esam priesteri. Dieva darbā nav spēlētāju un līdzjutēju, bet visi ir spēlētāji. Kāds mācītājs teica, ka avis vairo avis, nevis gans. Varbūt tas skan mazliet kategoriski, bet tas liek padomāt. Tālāk viņš teica, ka avju briedumu

22. maijs Latvijas adventistu draudzēs bija īpaša misijas diena. Katrs draudzes loceklis tika aicināts iegādāties un uzdāvināt kādam grāmatu “Vai Bībelei var ticēt?” Attēlos misijas dienas dievkalpojums Rīgas 1. draudzē, svētību lūgšana par grāmatām, kas paredzētas izplatīšanai.

nepierāda spēja skaļi blēt, bet gan spēja vairoties un rūpēties par saviem pēcnācējiem. Tāpat kristieša briedumu pierāda spēja vairost Kristus mācekļu pulku un spēja par viņiem rūpēties, nevis gudra un skaļa spriedelēšana par teoloģiju. Mācītājam ir jāsagatavo draudzes locekļi kalpošanai un jāapmāca. Ja viņš to nemāk darīt vai nedara, tad viņš ir vainīgs. Tā nedrīkst būt, ka mācītājs viens pats vada seminārus, Bībeles stundas un krista, bet mēs, draudzes locekļi, no malas tikai vērojam, kurš ir patiesi atgriezies un kurš nē, kurš noturēsies un kurš nē, un tad varam “pamācīt” un aizrādīt mācītājam, kur viņš kļūdījies.

Interesanti, ka tieši draudzes locekļiem ir vieglāk aizsniegt cilvēkus no sabiedrības. Tāpēc, ka viņi visu laiku atrodas sabiedrībā un ir iespēja iepazīties ar daudziem cilvēkiem. Agrāk es pats daudz iepazīnos ar cilvēkiem, kad vēl nebiju mācītājs; man bija vieglāk. Es stāstīju par garīgām lietām daudziem cilvēkiem, ar kuriem satikos autobusā, uz ielas utt. Viņi bieži ieinteresējās, jo cilvēki saprata, ka es esmu vienkāršs kristietis, ka tas man nāk no sirds un ka man par to nemaksā. Taču tagad, kad sāku runāt ar pilnīgi svešu cilvēku, un cilvēks uzzina, ka esmu mācītājs, tad dažreiz reakcija ir tāda - nu “katram jau maksā par to, ko viņš dara”. Politikim jārunā tas un tas — viņam par to maksā, skolotājam par tādu un tādu runāšanu maksā. It kā loģisks arguments. Dažās minūtēs nevar argumentēt un paskaidrot, ka ne jau naudas dēļ to daru. Tāpēc tieši draudzes cilvēki var uzrunāt tos, kurus nevar mācītājs.

Daži attaisnojas, ka neprot kontaktēties. Vai tas ir iemesls? Mums taču ir iespēja visiem augt šajā jomā!

Ir arī tādi mīti, ka mums, adventistiem, vienīgiem ir patiesība, un tāpēc cilvēki nāks pie mums. Vispirms jāpajautā, kas tad ir patiesība? Kristietībā patiesība nav kāda ideja, morāle, kāds likums vai reforma, bet gan persona Jēzus Kristus.

Jņ. 14:6- “Jēzus viņam saka: “ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.””

Ir vēl kāds mīts, ka mēs vienīgie pasniedzam Bībeli, bet pārējās konfesijas to nedara, tāpēc visi cilvēki, kas grib studēt Bībeli, nāks pie mums. Es vēlos jautāt – kur tad viņi ir? Jā, es piekřītu, ka mēs no sirds cenšamies mācīt Bībeles patiesības, bet daudzviet arī citi kristieši ļoti interesanti māca Bībeli. Fakts ir tāds, ka, izlasot vai dzirdot vārdu salikumu “Bībeles studijas”, ne visi uzreiz steidzas pie mums. Papētot un salīdzinot ar citām konfesijām, kā notiek Bībeles pasniegšana un kādas draudzes cilvēki izvēlas, es domāju, ka ir četri līmeņi cilvēka garīgajā izaugsme. Trīs līmeņos mēs esam pilnībā vienās starta pozīcijās ar citām tradicionālām konfesijām.

Izaugsmes sākuma četri līmeņi

Pirmais līmenis ir, kad cilvēks no pasaules iepazīstas ar kristiešiem. Tāpēc draudzes rīko dažādas nometnes, tūrisma pārgājienus, interešu klubu (veselīga dzīvesveida, jauno ģimeņu, dažādu atkarību pārņemtiem cilvēkiem utt.), sporta aktivitātes, koncertus, labdarības virtuves utt. Tāpat aktivitātes, kur cilvēkiem, kas nav draudzē, ir iespēja iepazīties ar kristiešiem. Cilvēki parasti iet tur, kur tiek piedāvātas interesantākas programmas un pasākumi. Viņi taču sākumā nezina lielās un dziļās teoloģiskās patiesības.

Otrais līmenis ir kristietības pamatpatiesību apgušana. Tie ir tādi temati kā lūgšana, Bībele, Kristus, Trīsvienība, grēka izcelšanās un uzvara pār to, laulība utt. Šie temati mums ir pārsvarā līdzīgi ar citām konfesijām. Līdz ar to cilvēki ies tur, kur interesantāk un saprotamāk pasniedz. Tur, kur laba atmosfēra un cieņa pret viņiem. Te mēs atkal esam vienās starta pozīcijās ar citām konfesijām. Pat mazliet sliktākās pozīcijās, jo uz lielāku konfesiju pasākumiem cilvēki iet drošāk, tāpēc ka adventisti dažviet tiek uzskatīti par sektu,

dīvaiņiem utml. Tagad daudzās konfesijās veiksmīgi darbojas Alfas kurss, kur cilvēki iepazīstas ar kristietības pamatmācībām. Tas nozīmē, ja gribam, lai cilvēki nāktu pie mums, tad mums ir jāizveido ļoti labas programmas un kursi, lai cilvēkiem būtu interesanti un saprotami. Nedomāsim, ka esam vienīgie, kas māca Bībeli.

Trešais līmenis, kad jaunie kristieši jāveido par mācekļiem. Bībele māca, ka vispirms jādara par mācekļiem, nevis tikai jākrista, lai cilvēks būtu draudzes sarakstos (Mateja 28:18-20). Te atkal jāatzīst, ka esam pilnīgi vienādās starta pozīcijās ar citām konfesijām. Tā konfesija, kurai ir labākās mācekļības programmas, lai cilvēkus darītu par mācekļiem un kalpotājiem, pie tās arī parasti cilvēki iet. Ko šīs programmas māca? Kā vadīt mazās grupas, kā organizēt dievkalpojumus, kā organizēt un darboties draudzkopībā, kā kalpot cilvēkiem sabiedrībā utt. Visās konfesijās šīs kalpošanas ir līdzīgas. Un atkal – kurai konfesijai ir interesantāka programma, uz turieni cilvēki dodas.

Ceturtais līmenis jau ir tas, kur mēs atšķiramies no citām konfesijām. Tās ir mācības par sabatu, veselīgu dzīvesveidu, tiesu utt. Tāpēc, lai cilvēku aizvadītu līdz ceturtajam līmenim, mums ir pamatīgi un centīgi jādarbojas. Nebūtu labākais variants, ja mēs sāktu ar ceturto līmeņa smagām tēmām, kuras cilvēkiem parasti ir grūti saprast. Iespējams, ir daži izņēmumi, bet nav labi pirmās klases skolnieku mocīt ar ceturto vai piekto klases programmu.

Iespējams, kāds var man oponent – var teikt, ka tā nav –, taču mēs neesam vienīgie, kas evaņģelizējam un mācam Bībeli. To tagad dara daudzi, un mums ir liela konkurence, taču mums vienīgajiem ir spēcīgā Adventes vēsts. Tā ir ļoti nopietna, bet, lai to cilvēki saprastu, mums vispirms ir jāiemāca kristietības pamatmācības.

19. gadsimta vidū, kad veidojās mūsu draudze, ASV dažviet ap 80% iedzīvotāju bija kristieši. Tāpēc mūsu misionāri varēja sākt ar tādām tēmām kā sabats, tiesa, jo cilvēki jau zināja pamatmācības. Tagad Latvijā, pēc statistikas datiem, tikai 5% cilvēku regulāri apmeklē dievkalpojumus. Tātad mūsu misija vairs nav kristīgā sabiedrībā, bet pasaulīgā.

Iespēja mācīties

Rudenī būs “Cerības Festivāls”. Ir dažādi viedokļi, vai tas ir labs vai slikts. Taču es atkal redzu iespēju mācīties, kā var tikt aizsniegti cilvēki, kas vēl nepazīst Jēzu. Draudžu savienība nekad nav spiedusi tajā piedalīties. Bija tikai ieteikums, ka cilvēkus, kas nevar atnākt uz mūsu baznīcu, jo ir negatīvi piedzīvojumi saskarsmē ar kādu adventistu, mēs varam aicināt uz turieni, lai viņi sadzirdētu vēsti par Jēzu. Taču galvenais, ko es personiski saredzu šajā pasākumā – praktiski pamācīties, kā šie evaņģēlisti un programmu vadītāji darbojas, lai aizsniegtu cilvēkus mūsdienu sabiedrībā. Viņi to ir darījuši gadu gadiem, un viņiem ir liela pieredze. Kā sagatavoties evaņģelizācijai? Kā sagatavot draudzi? Kā darboties ar interesentiem? Kādas programmas lietot cilvēkiem pēc semināra? Kā darīt cilvēkus par mācekļiem? Kā iesaistīt kalpošanā? Protams, daudz kas mums ir zināms, bet ir lietas, kas arī man ir jaunas. Ja kādā draudzē viss notiek un jums ir gan semināri, gan kristības, gan jums katru gadu daudzi kļūst par mācekļiem un jūs visu zināt, tad nav problēmu. Taču man patīk programmas, kur runā nevis par to, ka vajadzētu to un to darīt, bet es gribu zināt, kā to visu darīt. Latvijas politikā un citās vietās bieži dzird šo vajadzības izteiksmi, bet svarīgi zināt, kādas lietas

man jādara un kas man jāmača un jāorganizē. Protams, ka šī festivāla organizatori nav teikuši, ka viņu metodes ir absolūti vislabākās, bet, ja kādam tās noderēs, tad viņi būs priecīgi.

Kristieša dzīves mērķis

Es cienu katru cilvēka aktivitātes un centību, bet ir viena smaga problēma, ko dažreiz novēroju draudzē. Dažreiz cilvēki aizraujas ar visādiem strīdiem par dažādiem teoloģiskiem jautājumiem vai standartiem, un misijas darbs paliek novārtā. Velns priecājas, ka cilvēki iet bojā, bet kristieši izšķiež laiku, cīnoties “bauslību karos”. Uzmanīsimies, ar ko mēs aizraujamies!

Mums katram ir godīgi jāuzdod sev jautājums – kas ir mans kā kristieša mērķis? Barnas institūts izdarīja pētījumu Amerikā, uzdodot šo jautājumu. Diemžēl neviens neatbildēja, ka viņa mērķis ir sekot Jēzum... Gribētos cerēt, ka pie mums šādas aptaujas rezultāti nebūtu tik slikti. Dažreiz, iespējams, kāds adventistu draudzē iedomājas, ka kristieša dzīves mērķis ir dzīvot saskaņā ar kaut kādiem standartiem, piemēram: turēt sabatu, neēst nešķīstu barību, apmeklēt dievkalpojumu. Tas viss ir labi, bet tas nav mērķis, mūsu aicinājums ir daudz augstāks. Elena Vaita raksta, ka katrs, kas piedzimis Dieva ģimenē, kļūst par dzīvo misionāru. Pajautāsim sev – kā ir ar manas kristīgas dzīves augļiem un misiju? Cik cilvēkus esmu atvedis Kristum?

Dažreiz cilvēki aizraujas
ar strīdiem par dažādiem
teoloģiskiem jautājumiem, un
misijas darbs paliek novārtā.
Cilvēki iet bojā, bet kristieši
izšķiež laiku “bauslību karos”.

Es šajā rakstā daudz runāju par dažādām programmām, bet sapratīsim, ka ne jau tās ir galvenās, bet gan cilvēki, kuriem kalpojam, jo tieši par cilvēkiem Kristus mira. Tātad, ja mums nebūs draugu sabiedrībā, tad neviena programma nebūs sekmīga. Tikai draugus mēs varam uzaicināt uz semināriem, ja nav draugu, tad parasti nav nekādu nozīmīgu rezultātu. Uzdodim sev godīgi jautājumu – cik mums pasaulē ir draugu? Vai nav pārāk maz?

Mums ir liels aicinājums sekot Jēzum, un viena no šī aicinājuma daļām ir pasludināt Trīs eņģeļu vēsti cilvēkiem ap mums. Es šajā rakstā centos parādīt dažus izaicinājumus, kas mums ir jāpārvar vai jāņem vērā. Ja kādam noderēja šis ieskats, tad esmu par to priecīgs, bet ja nē, tad aicinu dalīties ar jūsu ieskatiem un pieredzi.

Visbeidzot, izsaku lielu cieņu visiem aktīvajiem kristiešiem, kas ir sapratuši savu augsto aicinājumu un ir aktīvi misionāri tur, kur viņi atrodas – gan savās ģimenēs, gan darba kolektīvos, skolās, gan visā apkārtējā sabiedrībā. Mums vēl ir liels darbs veicams sabiedrībā, kurā ir dziļa ekonomiskā krīze, kur daudzi cilvēki ir izmisumā un bez cerības par rītdienu! Tas nav viegls uzdevums, bet Kristus apsoltījis būt kopā ar mums šajā misijā.

Mt 28:20 “Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

*Viljams Džonsons,
Ģenerālkonferences prezidenta
asistents starpreliģiju attiecību
jautājumos.*

ADVENTISTI UN MUSULMAŅI

Pirms trim gadiem Ģenerālkonferences prezidents Jans Polsens aicināja mani darboties starpreliģiju attiecību jomā, veidojot attiecības ar citu pasaules reliģiju vadītājiem. Tas ir saprotami, jo mūsu misija aicina izprast citu ticību cilvēkus, lai varētu līdzdalīt viņiem mūsu vērtības un cerību uz Jēzus atgriešanos. Šo trīs gadu laikā es īpašu vērību veltīju kontaktu veidošanai ar islāma līderiem. Pamazām manā apziņā dziļi iesakņojās vairākas atziņas.

Pirmkārt, Kungs gatavo musulmaņu pasauli Viņa otrajai nākšanai. Pirms vairākiem mēnešiem es saņēmu ziņu, kas nekādi neiederējās manā līdzšinējā uzskatu sistēmā: šeihs, vairāku valstu musulmaņu garīgais līderis, paziņoja, ka Dievs viņam ir devis atklāsmi par adventistiem. Viņš jau bija kontaktējies ar draudzes ierindas locekļiem, tagad viņš lūdza iespēju tikties ar vadītājiem no Ģenerālkonferences.

Tika nolemts, ka Ģenerālkonferences pārstāvjiem jāatsaucas uzaicinājumam, lai, ja tas izrādītos iespējams, aizsāktu nopietnu diskusiju.

Sagatavojot šo tikšanos, es devos ceļā, lai iepazītos ar šeihi. Deviņas kopā ar viņu pavadītās stundas bija neaizmirstamas. Mums divatā sēžot šeiha pieņemamajā istabā, jau no

pirmajiem brīžiem mūsu saruna veidojās draudzīga un atklāta. Musulmaņi ātri novērtē cilvēku. Ja tie redz, ka sarunas biedrs ir godīgs un neviltots, tie atbild ar laipnību.

„Vai jūs ticat Jēzus otrajai atnākšanai?”

„Jā,” es atbildēju.

„Kad, jūsuprāt, Jēzus nāks?”

„Drīz.”

„Jā, bet cik drīz?”

„Drīz. Mēs, adventisti, nemēģinām noteikt otrās atnākšanas datumu, bet mēs domājam, ka tā notiks drīz.”

„Vai jūs domājat, ka Jēzus atnāks šajā gadsimtā?”

„Es nezinu. Jēzus var atnākt daudz drīzāk, nekā daudzi cilvēki, adventistus ieskaitot, to sagaida.”

„Es ticu, ka Jēzus atnāks šajā gadsimtā,” viņš sacīja. „Svētajos rakstos es atradu virkni pazīmju, kas norāda uz Viņa nākšanu, un gandrīz visas šīs pazīmes ir jau piepildījušās.”

Vairākas stundas mēs sarunājāmies par Jēzus atgriešanos. Manā priekšā bija kāds, kurš dedzīgi tic otrajai atnākšanai. Šeihs uzskata, ka pasaulē šodien valda sajukums un kļūst arvien ļaunāk, un vienīgais risinājums ir Jēzus atnākšana.

Nākošajā dienā mēs tikāmies vēlreiz, lai vienotos par galvenajām tēmām

turpmākām diskusijām lielākā grupā. Mēs nolēmām aicināt katru no pusēm sagatavot īsus referātus par Jēzus atgriešanos vispār, par otrās atnākšanas zīmēm un par antikristu.

Visbeidzot es jautāju: „Vai tiesa, ka jūs saņēmt atklāsmi par septītās dienas adventistiem?”

„Ne tikai vienu, bet trīs,” viņš atbildēja.

„Visas trīs saturēja to pašu vēsti: septītās dienas adventisti ir patiesie Grāmatas Ļaudis [termins, ar ko Korāns apzīmē Allāha sekotājus, kas nav musulmaņi]. Adventisti jau ir Dieva ļaudis, tāpēc nemēģini tos atgriezt. Tā vietā sadarbojies ar viņiem.”

Dažas nedēļas vēlāk notika plašāka tikšanās. Šeihs mūs atkal sagaidīja ar nepārspējamu viesmīlību un draudzīgumu. No musulmaņu puses bija vērojama dziļa interese, viņi kāri tvēra katru savu viesu teikto vārdu.

Kopš tikšanās ir pagājuši mēneši, bet es joprojām pārdomāju piedzīvoto, cenšoties saprast, kāds varētu būt Kunga nodoms Viņa draudzei. Tas bija neparasts notikums. Dedzīga vēlēšanās uzzināt vairāk, kvēla ticība Jēzus drīzai atnākšanai – es varētu tikai vēlēties sastapt šādu garu starp manām māsām un brāļiem adventistiem. Jā, uzskatos par Jēzus atgriešanos starp mums pastāv būtiskas atšķirības, tomēr pamata fakts

ir un paliek: daudz musulmaņu gaida drīzu Jēzus atnākšanu.

Tagad es pāreju pie **otrās atziņas**: septītās dienas adventisti ir unikāli piemēroti evaņģēlija nešanai musulmaņiem. Lai nodotu Labo vēsti musulmaņiem, adventistiem, salīdzinājumā ar citiem kristiešiem, ir šādas priekšrocības:

Rakstu loma. Mēs savu ticību balstām uz Bībeli un vienīgi uz Bībeli. Šī uzticība atklātajam Vārdam atstāj iespaidu uz musulmaņiem, kuri kā uz Dieva atklāsmi raugās uz Korānu.

Dzīvesveids. Mūsu atteikšanās no cūkgaļas un alkohola musulmaņiem ir patīkams pārsteigums. Tas nozīmē, ka adventisti un musulmaņi bez bažām var baudīt sadraudzību pie galda, un tas ir svarīgs faktors attiecību veidošanā. Bez tam adventistu izpratne sasauca ar patieso musulmaņu pārliecību, kuru reliģija arī ietver 24 stundas dienā un 7 dienas nedēļā.

Interese par beigu laiku. Ievērojama vieta islāma mācībā ir priekšstatiem par noslēdzošo tiesu, Jēzus otro nākšanu un augšāmcelšanos. Nopietns musulmanis dzīvo ar apziņu, ka reiz viņam būs jāstāv pēdējās tiesas priekšā. Viņu mācības būtiski atšķiras no mūsējām, bet kopīgie atslēgas punkti paver adventistiem iespēju sniegt informāciju, kas apgaismotu musulmaņu izpratni.

Sabats. Korānā ir pieminēts sabats, turklāt pozitīvā nozīmē, un tajā nav norāžu uz pirmo nedēļas dienu kā pielūgsmes dienu. Mūsu cieņa pret sabatu, kas ierakstīta jau mūsu nosaukumā, iezīmē mūs kā dievišķajai atklāsmei paklausīgus ļaudis.

Kosmiskā cīņa. Musulmaņi notikumus uz zemes izprot saistībā ar kosmisku cīņu starp labo un ļauno. Šim skatījumam ir acīmredzama līdzība ar adventistu izpratni par lielo cīņu starp Kristu un sātanu, lai arī pastāv būtiskas atšķirības.

Radīšana. Gan musulmaņi, gan adventisti tic radīšanai un noraida evolūcijas teoriju.

Veselība. Musulmaņiem ir izteikta interese par veselību un veselīgu dzīvesveidu. Adventisti un musulmaņi sadarbojas dzīves kvalitātes uzlabošanā. Tuvajos Austrumos vairākās musulmaņu valstīs darbojas daudzas adventistiem piederošas un adventistu vadītas slimnīcas un klīnikas, savukārt Lomalindas universitātei un Medicīnas centram pastāv ilgstoša sadarbība ar Saūda Arābiju un Afganistānu.

Attieksme pret Izraēlu. Fakts, ka adventisti kā Baznīca atsakās identificēties ar jebkuru no ģeopolitiskajiem lobijiem, ir liels pluss musulmaņu pasaulē. Mēs nepiedējam proizraēliskajiem lobijiem: mēs ticam vienai taisnībai gan

izraēliešiem, gan palestīniešiem.

Reformas kustība. Mēs uztveram savu vēsti nevis kā kaut ko jaunu, bet kā atgriešanos pie Bībeles mācībām. Mēs turpinām reformāciju, ko iepriekšējos gadsimtos aizsāka Luters, Kalvins un citi. Arī musulmaņi uzskata sevi par daļu no reformācijas darba.

Šīs deviņas iezīmes piešķir adventistiem unikālu iespēju veidot attiecības ar musulmaņiem visos līmeņos un īstenot mūsu dievišķi norādīto misiju nest evaņģēliju visai pasaulei. Tomēr mēs islāma pasaulē neesam plaši pazīstami. Kad musulmaņi dzird pieminam kristiešus, viņi automātiski domā par cūkgaļu ēdošiem, alkoholu dzerošiem, izlaidīgi dzīvojošiem ļaudīm, kas aizstāv Izraēlu.

Mūsu uzdevums ir informēt musulmaņus par to, kas mēs esam un par ko mēs iestājamies. Kad tas ir paveikts, attieksme mainās no neuzticības uz izbrīnu, cieņu un pieņemšanu. Tiekoties ar musulmaņu līderiem, es jau sākotnēji

aizspriedumi ar mediju starpniecību neizbēgami ietekmē arī adventistus. Rezultātā ne mācītāji, ne ierindas locekļi visumā neizjūt aicinājumu darboties musulmaņu labā; vēl vairāk, adventistu draudzes nav atvērtas pret musulmaņiem.

Pāris no negatīvajiem stereotipiem un mītiem, ko pieņēmuši arī mūsu ļaudis, ir šādi:

Islāms ir vardarbīga reliģija. Starp islāmticīgajiem ir vardarbības piekritēji – gluži tāpat kā citās reliģijās, tomēr procentuāli to nav daudz. Globālā pētījumā, kurā tika aptaujāti 30000 musulmaņu, atklājās, ka 93% musulmaņu vardarbību neatbalsta.

„Allāhs” ir pagānu dievības vārds. Šo mītu ātri vien atspēko etimoloģijas pētījums. „Allāhs” vienkārši ir arābu valodas termins, kas apzīmē Dievu. Arābu kristieši to lietoja jau pirms Muhameda un lieto joprojām.

Pēdējā, piektā atziņa, iespējams, ir vispārsteidzošākā: nopietnai attieks-

Adventistu ietekme uz musulmaņiem var īstenoties vienīgi tad, ja mēs pazemosimies, ļaujot Kungam mīkstināt mūsu sirdis un salauzt aizspriedumus.

uzsveru, ka drīzāk vēlos būt pazīstams kā adventists, nevis kā kristietis. Musulmaņiem vārds „kristietis” ir saistīts ar negatīvām asociācijām – asociācijām, kas nav attiecināmas uz adventistiem, - un tāpēc es dodu priekšroku no šī termina izvairīties. Turklāt vārds „adventists” labi pauž to, kas mēs esam – mūsu cerību uz Jēzus atgriešanos un mūsu dievišķo aicinājumu vēstīt par to pasaulei.

Mana **trešā atziņa**: pravietojumi var būt lielisks veids, kā modināt interesi musulmaņos. Tā notika gadījumā ar šeiha un viņa kolēģiem. Kamēr pirmais kontakts ar musulmaņiem izveidojās, pateicoties ierindas adventista sponstānai laipnībai, turpmāk interese pieauga, šim cilvēkam līdzdalot Bībeles pravietojumus – vispirms to musulmaņu mājās, kuriem viņš bija palīdzējis, un vēlāk, pēc šeiha ielūguma, mošejā. Sarunās ar musulmaņiem pravietojumi ir svarīgi, jo tie apstiprina Bībeles uzticamību. Lai arī Korāns norāda uz Bībeli, musulmaņu vairākums to uzskata par sagrozītu un pārsvarā ignorē.

Ceturtnā atziņa attiecas uz izmaiņām, kuras nepieciešamas starp adventistiem: jāatjaunojas mūsu attieksmei un garīgajai dzīvei, lai Kungs mūs varētu izmantot tā, kā Viņš to vēlas. Valdošie

mei pret mūsu misiju islāma pasaulē piemīt potenciāls atjaunot un reformēt Adventistu Baznīcu. Man joprojām dzīvā atmiņā šeiha dedzība attiecībā uz Jēzus otro nākšanu un viņa pārliecība par tās nenovēršamību. Vai tas nav Dieva modinātāja zvans Viņa adventistu ļaudīm? Adventistu ietekme uz musulmaņiem var īstenoties vienīgi tad, ja mēs pazemosimies, ļaujot Kungam mīkstināt mūsu sirdis un salauzt aizspriedumus. Viņam ir jādara mūsu draudzes siltas, atvērtas un pieņemošas. Vienīgi Viņš to var paveikt. Šādas pārmaiņas nozīmēs atjaunotu un reformētu Adventistu Baznīcu.

Nesen iepazinos ar adventistu biznesmeni, sievieti, kura izjutusi un pieņēmusi aicinājumu strādāt ar musulmaņiem. Viņa stāstīja, ka iepriekš nēsājusī dārgas rotaslietas, bet, sākdamā darboties ar musulmaņiem, ņemot vērā viņu uzsvaru uz vienkāršību, sajutusi, ka no rotām ir jāatsakās. Šajā stāstā, iespējams, ir līdzība par to, kas varētu notikt plašākā mērogā, adventistiem īstenojot savu misiju musulmaņu labā.

Saīsināti pārpublicēts no žurnāla „Adventist World” (02/2010). Publicēšanai sagatavoja Māris Debners.

Intervēja
Līvija Baltrušaite
adventistu Bauskas draudze.

Pie Jēzus caur INTERNETU?

Matejs Vincents ir Transeiropas divīzijas (TED) interneta mācītājs. Idejas LIFEconnect līdzautors, viens no tās izstrādātājiem, realizētājiem un popularizētājiem. Martā viņš viesojās Latvijā, lai stāstītu jauniešiem par interneta evaņģelizācijas iespējām.

Pirmo kalpošanas pieredzi ieguvīš Anglijā, kur trīs gadus vadījis Jauniešu nodaļu, tad apprecējies un kopā ar sievu Moniku devies uz Čikāgu, kur sieva studē Čikāgas Universitātē. Patlaban Matejs ir TED interneta mācītājs, kā arī piedalās adventistu arheoloģijas projektos. Šovasar šādā projektā kopā ar sievu dosies uz Jordanu. Par sevi Matejs saka: „Esmu no Čikāgas Amerikā, bet ar sirdi Eiropā. Manas aizraušanās ir teoloģija, arheoloģija un *Apple Macintosh*.”

Pastāsti par savu kalpošanu.

Mana kalpošana ir sasaistīta ar jauniešiem. Esmu ļoti aizrāvis ar iespēju līdzdalīt viņiem dziļākas zināšanas par Bībeli. Tāpat man ļoti patīk modernās tehnoloģijas. Šīs lietas sader kopā, tāpēc esmu aizrāvis ar jaunu veidu meklējumiem, kā vēstīt cilvēkiem stāstu par Jēzu un par Bībeli. Mūsu dienās vairs nepietiek pateikt: Tā ir patiesība un Tev tai ir jāseko! Šodien cilvēkus uzrunā tā sauktā „stāstījuma teoloģija”, kas līdzdala Bībeles stāstus un caur tiem atklāj patiesību. Tādējādi

cilvēki var tiem dzīvot līdzī un it kā piedalīties, iejusties šajos stāstos nevis tikai klausīties.

Kas ir šī interneta kalpošana? Kad un kur tā ir aizsākusies?

LIFEconnect ir projekts, kas iesaista cilvēkus no visas mūsu divīzijas. Tā mērķis ir kontaktēties ar pasauli caur internetu, sludinot evaņģēliju dzimtajā valodā interneta vidē cilvēkiem, kuri to vēl nav dzirdējuši. Šis projekts būs vesela atbalsta līnija jauniem cilvēkiem, kuri vēlas izmantot internetu, lai dalītos savā ticībā.

Kopā ar Miroslavu Pujiču šajā projektā strādājam jau apmēram gadu. Mēs to uzsākām, attīstām un realizējam. Veidojam mājas lapu, meklējam interneta mācītājus, esam sākuši apmācības, pulcinām digitālos misionārus. Ideja nāk no Miroslava, es pievienoju savas idejas, lai panāktu pēc iespējas labāku gala rezultātu. Šobrīd pie projekta pavadītais laiks jau ir apmēram gads. Tā mērķis ir piedāvāt plašu rīku komplektu, ar ko cilvēkam darboties.

Projekta ietvaros ir izveidota arī spe-

ciāla mājas lapa. Tā ir plaša satura un interesantu iespēju pilna, kur darboties, galvenokārt, ne baznīcas cilvēkiem, taču daudz labas informācijas tajā iegūs arī draudzes cilvēki. Mājas lapa ir veidota kā pasaule, kurā var doties virtuālā ceļojumā. Tajā atradīsiet pilnietas, veikalus, tirgus laukumu, baznīcu, kultūras namus, universitāti, bāku un vēl daudz ko citu. Katra no šīm vietām sniegs informāciju, kas ir daļa no Septītās dienas adventistu evaņģelizācijas. Bet, nokļūstot pie arkas, būs iespēja virtuāli satikt Jēzu, uzdot savu jautājumu un sarunāties. Jēzus atbildes tiks veidotas no evaņģēlijos rakstītā. Šī virtuālā pasaule joprojām tiek pilnveidota. Mēs ceram, ka drīz 3D dizaineri veiks pēdējos pieskārienus un tā būs gatava. Informācija tajā tiks papildināta līdz pat septembrim, oktobrim. Apskatiet www.lifeconnect.info.

Kāda ir šīs jaunās kalpošanas struktūra?

Svarīgākie šajā projektā ir digitālie misionāri, kuri aktīvi darbosies interneta vidē, iepazīsies ar cilvēkiem, rakstīs interneta dienasgrāmatas (blogus), ie-

vietos tiešsaistes uz *LIFEconnect*. Tā būs lielākā cilvēku daļa, un tā būs arī pati interesantākā projekta daļa.

Misionāri sadarbosies ar katras valsts interneta mācītāju. Latvijā interneta mācītājs ir Ivo Roderts. Pie viņa varēs griezties pēc padoma un palīdzības. Viņš uzturēs kontaktus ar digitālajiem misionāriem, līdzdarbosies *LIFEconnect* vidē, rīkos apmācības un sadarbosies ar divīzijas interneta mācītāju.

Divīzijas interneta mācītājs, kas esmu es, atbild par tehniskas dabas jautājumiem un mājas lapas saturu, veic valsts interneta mācītāju un digitālo misionāru apmācības.

Interneta kalpošanas direktors Miroslavs Pujičs atbild par interneta kalpošanas attīstību.

Cik šis projekts ir svarīgs? Vai tas nesīs panākumus?

Ziniet, kad mūsu Baznīca saka, ka mērķis ir liecināt par savu ticību, aizsniegt cilvēkus, padarīt tos par mācekļiem, gribas jautāt: kāpēc, lai to izdarītu, neizmantojot internetu? Mums visiem tas patīk! Tad izmantosim ar prieku tās lietas, kas mums patīk, lai liecinātu par savu ticību. Internets ir neiedomājami spēcīgs instruments. Vienalga, no kurienes cilvēks būtu, interneta vidē viņš ir daudz atvērtāks. Šeit paveras iespēja sarunāties ar dažādiem cilvēkiem, viņi jūtas daudz ērtāk un drošāk izpauž savas emocijas, sajūtas, daudz brīvāk un atklātāk runā par reliģiju, nekā sarunājoties aci pret aci. Būtnībā mēs sekojam Jēzus principam – satiekam cilvēkus tur, kur viņi ir. Un šodien cilvēki atrodas tiešsaistē (online).

Man ir kāds draugs, kurš uztur 11 dažādas interneta dienasgrāmatas (blogus), ar kuru palīdzību cilvēki ir kristīti. Viens no šiem blogiem vēsta par Kristus otro atnākšanu, runā par notikumiem pasaulē, kas liecina par Jēzus atnākšanu. Cits blogs ir Bībeles studijas, un cilvēkus tas interesē, viņi kontaktējas ar bloga īpašnieku, pievienojas draudzei, tiek kristīti. Daudziem pirmo impulsu dod tieši kristīgi blogi, tāpēc mēs noteikti varam teikt, ka šāda kalpošana nes panākumus.

Kāda ir interneta kalpošanas mērķauditorija?

Katrs, kurš iesaistīsies šajā kalpošanā kā misionārs, aizsniegs dažādas cilvēku grupas dažādos veidos. Katram būs savas cilvēku grupas, savs ceļš, kā viņus sasniegt, kāds kontaktēties ar budistiem, cits ar ateistiem. Lai kādas būtu cilvēka intereses, viņam ir iespēja aizsniegt tos cilvēkus, ar kuriem viņam ir kopīgas intereses. Tādēļ jāsaka, ka neviena konkrēta cilvēku grupa nav izcelta.

Kopumā uzsvars ir uz sekulāriem, ne baznīcas, postmoderniem cilvēkiem, jo tā ir lielākā populācijas daļa TED darbības laukā.

Tā ir vislieliskākā sajūta, kad tu redzi, ka kāds nāk pie Jēzus, pateicoties tam, ko tu esi darījis. Mūsu dzīve risinās ap mūsu ticību, ja mēs spējam dalīties šai priekā ar citiem cilvēkiem, tas ir brīnišķīgi! Kā jau es minēju, šis mācītājs, kurš uztur 11 blogus, ir ievēdis cilvēkus draudzē Spānijā. Dienvidamerikā ir augošas baznīcas, kurām cilvēki pievienojas viņa blogu dēļ. Tas darbojas visā pasaulē! Čikāgā, Toronto ir liela latviešu kopiena – varbūt tur augs draudzes, pateicoties cilvēkiem, kuri šeit uzturēs blogus, bet varbūt otrādi – Čikāgā cilvēki rakstīs interneta dienasgrāmatas, un Rīgā augs draudzes? Kurš zina, bet svarīgi, ka draudze aug, dalībnieku skaits palielinās, ir iespējams atvest vairāk cilvēku Jēzum.

Kas ir digitālais misionārs? Kā par to kļūt?

Digitālajiem misionāriem netiek izvirzītas nekādas speciālas prasības. Es teiktu, tik ilgi, kamēr cilvēks prot uzrakstīt e-pasta vēstuli un uzturēties interneta vidē, viņš ir ideāls kandidāts. Ideālā gadījumā mēs vēlētos redzēt cilvēkus, kuri vēlas uzturēt interneta dienasgrāmatas (blogus), līdzdarboties sociālajos tīklos kā *Facebook* un citos vietējos sociālajos tīklos.

Veicot apmācības, mēs novērojām, ka visvairāk aizrauti ar šo ideju ir 8-9 gadus veci bērni, jo tā ir viņu iespēja līdzdalīt savu ticību tiešsaistē. Arī 40, 50, 60 gadus veci saka: „Man ir laiks, un es vēlos aizsniegt cilvēkus tiešsaistē!” Tādēļ nav kāda noteikta grupa. Katrs, kurš ir ieinteresēts uzrunāt cilvēkus, izmantojot tehnoloģijas, ir ideāls kandidāts.

Jauni cilvēki internetā reti pavada mazāk par 2-3 stundām dienā. Tā ir normāla parādība. Mēs aicinām vēltīt vismaz vienu no šīm stundām draudzei. Ja kādam tas šķiet pārāk daudz, tad skatieties uz to tā – ja pavadāt internetā 3 stundas dienā, tad 10% no šī laika varat vēltīt Baznīcai. Tas nav daudz – trīs stundas ir 180 minūtes, 10% ir tikai 18 minūtes.

Cilvēki, kas darbosies šajā projektā, ātri sapratīs, ka šis laiks ir kā izprieca – tu gūsti prieku, aizsniedzot citus, sarunājoties ar viņiem. Lai cik daudz tas būtu – 10 min, 20 min, 30 min, stunda, 3 stundas, vienalga -, svarīgi, lai šis laiks tiktu izlietots mērķtiecīgai komunikācijai ar cilvēkiem.

Kādi ir iespējami lielākie izaicinājumi un grūtības, veicot šo darbu?

Grūtības būs vienmēr. Cilvēki var uzdot jums jautājumus, uz kuriem nespējat atbildēt, tāpat ir cilvēki, kuri vienkārši ir ļauni un rupji. Ir daudz un dažādi cilvēki, ko sastopam internetā, daži labi, daži slikti, bet *LIFEconnect* projekts piedāvā veselu atbalsta ķēdi vienam priekš otra – mums ir biedri, digitālie misionāri, kuriem mēs nekavējoties varam teikt, man te ir problēma, lūdziet par mani, palīdziet atbildēt šos jautājumus, palīdziet tikt galā ar šiem cilvēkiem. Un, protams, mums ir interneta mācītājs, un viņu darbs ir palīdzēt digitālajiem misionāriem tikt galā ar grūtībām. Lai kādā problēmā jūs nokļūtu, vienmēr palīdzība būs tieši blakus.

Kādi ir Tavi piedzīvojumi, darbojoties šai projektā?

Daloties savā ticībā, sākotnēji es biju pārsteigts, kā cilvēki postulē, ka ir ateisti, netic Dievam. Taču pamazām caur vienkāršu attiecību veidošanu piedzīvoju, kā šie cilvēki atveras arvien vairāk un vairāk, un ir gatavi uzklaut vēsti par Dievu. Ir tik aizraujoši, ceļojot un satiekot cilvēkus mūsu divīzijā, redzēt, kā tie darbojas, aizsniedz cilvēkus dažādos veidos, esmu izbrīnīts par viņu veiksmes stāstiem un entuziasmu. Tas ir apbrīnojami, kā mēs varam lietot talantus, ko Dievs mums ir devis. Cilvēki stāsta par Dievu caur fotogrāfijām, caur ekstrēmiem sporta veidiem, caur ceļošanu. Cilvēki stāsta par to, kā atrast Dievu, kā atrast Jēzu lietās, ko viņiem patīk darīt. Un Dievs to var izmantot.

Kādu redzat situāciju Latvijā, vai projekts veiksmīgi realizēsies arī šeit?

Ir grūti teikt, es šobrīd Latviju pazīstu mazāk nekā 24 stundas, bet līdz šim esmu satīcis optimistiski noskaņotus cilvēkus. Lielākais instruments evaņģelizācijā ir draudzība, ja latvieši vēlas veidot draudzību ar cilvēkiem savā valstī, savā valodā, tad projekts būs veiksmīgs, bet, ja latvieši nevēlas veidot draudzību ārpus Baznīcas, šī lieta izgāzīsies. Tik vienkārši tas ir.

Tiem, kuri vēl domā, es teiktu, ka nav ko zaudēt – mēģiniet, pavadiet kādu laiku darbojoties, varbūt stunda sākumā ir par daudz, izmantojiet 10, 20, 30 minūtes. Lai cik daudz vai maz tas būtu, izmantojiet laiku, lai aizsniegtu cilvēkus tāpēc, ka tā ir centrālā mūsu ticības daļa. Ja mēs nevēlamies aizsniegt citus cilvēkus, tad mēs daudz zaudējam.

Tiem, kas ir izlēmuši un piedalās: āmen! Laipni lūgti uz klāja! Nevaru sagaidīt mirkli, kad ieraudzīšu jūsu pūliņu augļus!

Konstantīns Reznikovs
ADRA Latvija Valdes loceklis.

Kalpošana savam TUVĀKAJAM

“Tad Kēniņš sacīs tiem, kas pa labo roku: nāciet šurp, jūs, Mana Tēva svētie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma. Jo Es biju izsalcis, un jūs esat Mani paēdinājuši; Es biju izslāpis, un jūs esat Mani dzirdinājuši; Es biju svešinieks, un jūs esat Mani uzņēmuši. Es biju plīks, un jūs esat Mani apģērbuši; Es biju slims, un jūs esat Mani apmeklējuši; Es biju cietumā, un jūs esat nākuši pie Manis.” (Mat. 25. nod.)

Šodien mēs dzīvojam laikā, kad katra cilvēka apziņā apkārtējie apstākļi iedarbina izdzīvošanas instinktu. Tas katra cilvēka centrā liek pašu sevi. Ja cilvēks tic Dievam vai viņam ir kāda cita motivācija, tad savā redzes un rūpju lokā tas ievieto arī savus ģimenes locekļus. Bet ko darīt tiem, kuriem ticība Dievam vai jebkāda cita labā motivācija ir apslāpēta? Ko darīt tiem, kuriem ar ticību vai motivāciju viss ir kārtībā, bet apstākļi tos nostāda nevienlīdzīgā stāvoklī attiecībā pret citiem? Ja Jēzus Kristus varētu runāt, kādu padomu Viņš sniegtu šodienas apstākļos mums, septītās dienas adventistiem? Vai mums ir kāda atbilde par to, kas notiek ar mums un mums apkārt?

Lūkas 6:38 ierakstīti šādi Jēzus Kristus Vārdi: „Dodiet, tad jums taps dots!” Šis padoms ir piemērojams tieši mūsdienu situācijā. Jo tiem, kas tic un dara, Dievs apsola ne tikai atlīdzināt to, kas izdots, bet vēl vairāk: „Pilnu, saspaidītu, sakratītu un pār pārim ejošu mēru jums iedos jūsu klēpī; jo ar to mēru, ar ko jūs mērojat, jums atmēros!”

Ir pienācis laiks paplašināt jau iesāktu darbību, lai sabiedrība visā Latvijā iepazīst Adventistu Baznīcu kā kalpojošu un par cilvēku vajadzībām ieinteresētu Baznīcu!

Kas ir ADRA?

ADRA ir Adventistu Baznīcas 1956. gadā dibināta organizācija, kuras mērķis ietverts tās nosaukumā – A – adventistu, D – attīstības (Development), R – palīdzības (Relief), A – aģentūra.

ATTĪSTĪBA: – tā ietver sevī katra cilvēka tiesībām atbilstošu iespēju radīšanu, kas tiek realizēts galvenokārt t.s. jaunattīstības valstīs (Āfrika, Āzija, daļa no Tuviem Austrumiem u.c.), taču neizslēdzot arī citas valstis, kur šāda palīdzība nepieciešama. Piemēram, tā varētu būt higiēnas/sanitāro normu apmācība, kas apvienota ar aroda apmācību, tādējādi cilvēks pēc projekta beigām pats spēj „nostāties uz kājām”, un ir sasniegts attīstības process.

PALĪDZĪBA: – Pirmkārt, tā ir humanitārā palīdzība dažādās dabas katastrofās un stihijās cietušajiem. Otrkārt, tā ir elementāro cilvēka tiesību aizsardzība (piemēram, krīzes situācijā nonākuši bērni vai sievietes, kuras cieš no

Līvānos 2010. gada aprīlī kopā ar Līvānu draudzes locekļiem pēc ADRA labdarības akcijas maznodrošinātajām ģimenēm.

vardarbības un tml.)

ADRA darbība orientēta uz piecām jomām – Pārtikas drošība, Ekonomiskā attīstība, Primārā veselība, Palīdzība krīzes situācijās, Pamatizglītība.

Šobrīd ADRA ir nevalstisko organizāciju vispasaules tīkls ar birojiem vairāk nekā 125 valstīs. Pēc statistikas, 2004. gadā ADRA organizācija kopumā ir sniegusi palīdzību vairāk nekā 24 miljoniem cilvēku.

Darbības vēsture Latvijā

ADRA Latvija dibināta 1993. gadā, darbojusies līdz 2005. gada beigām, kad darbība tika apturēta. Divpadsmit darbības gados ADRA Latvija ir darbojusies vairākos īstermiņa un ilgtermiņa projektos – humanitārās palīdzības sūtījumi, zupas virtuves, dāvanas Ziemassvētkos un Lieldienās, iekārtu piegāde slimnīcām u.c.

2010. gada 10. martā LDS Padome pieņēma lēmumu atjaunot ADRA Latvija darbību sakarā ar ekonomisko situāciju valstī. Tika ievēlēta ADRA Latvija Padome: Viesturs Reķis, Vitālijs Prihodko un Konstantīns Reznikovs. Valdes loceklis

ADRA dāvina speciālo aprīkojumu Kalnciema pansionātam. Attēlā ADRA pārstāvis kopā ar Kalnciema pansionāta darbiniekiem.

amats uzticēts Konstantīnam Reznikovam. ADRA Padome ir pieņēmusi konceptuālu lēmumu apvienot visu Latvijas Adventistu draudžu resursus labdarības/sociālajā jomā.

Patiess prieks bija saņemt aicinājumu no mācītāja Ainara Gaiļa ADRA pārstāvim ierasties Līvānos un vienoties par kopējām sadarbības iespējām. Šī nelielā draudze Līvānos izrādīja patiesu interesi un aktivitāti. Sadarbībā ar pilsētas pašvaldību tika rīkotas divas vienreizējas akcijas, izdalot pilsētas trūcīgajām ģimenēm un personām pārtiku un apģērbu. Draudze meklē iespējas sadarbībā ar pašvaldību uzsākt arī regulāru darbību krīzes centra izveidē.

Dievs brīnišķīgi svētīja arī ar Savas klātbūtnes apliecinājumiem, liekot sastapt īstos cilvēkus īstajā laikā. ADRA Latvija aprīlī mēnesī saņēma palīdzības sūtījumus un izdalīja Kalnciema un Olaines sociālajiem centriem palīgīdzekļus veco ļaužu aprūpei – gultas, krūkus, ratiņkrēslus, pārvietojamos galdziņus utml., kopā 5500 LVL vērtībā.

Nākotnes plāni Latvijā

Pirmkārt, būtu nepieciešams apkopot informāciju par tām aktivitātēm, kuras jau tiek veiktas Latvijas draudzēs labdarības un sociālās darbības virzienā (palīdzība trūkcūcietējiem, bērniem-bāreņiem utml.). Tas nepieciešams gan informācijai, gan pieredzes apmaiņai.

Otrkārt, būtu jānoskaidro, kādas ir mūsu sabiedrības vajadzības sociālajā jomā, kuru apmierināšanā varētu iesaistīties Baznīca un ADRA kā nevalstiskā organizācija. Idejiski personu grupas, kurām palīdzības sniegšanā varētu piesaistīt ADRA resursus, būtu šādas:

- 1) ģimenes ar bērniem, kuras atbilst trūcīgās ģimenes statusam (ienākumi uz personu nepārsniedz 90 LVL mēnesī) un kurām nepieciešama reāla palīdzība (ēdiens, apģērbs, mitekļa elementārā higiēnas stāvokļa uzlabojums utml.);
- 2) vientuļās mātes ar bērnu/-niem;
- 3) sievietes, kuras nonākušas krīzes apstākļos (vardarbība, priekšlaicīga grūtniecība utml.);
- 4) bērni un vientuļi dzīvojošas personas ar speciālām vajadzībām (invalidi);
- 5) iestādes, kurām nepieciešama reāla palīdzība ar primāro aprīkojumu vai primāro higiēnas normu nodrošināšanu (slimnīcas, bērnu nami, pansionāti).

Treškārt, šī darba veikšanai nepieciešama gan brīvprātīgo draudzes ierindas locekļu, gan pieredzējušu profesionāļu palīdzība. Šeit jāpiemin būtisks princips, kurš atklāts 1Tim 5:18, proti, raksti saka: vēršim, kas klonā min labību, tev nebūs aizsiet purnu, un: strādnieks ir savas algas cienīgs. Līdz ar to, brīvprātīgie, kuri iesaistās darbā no labas gribas, nesaņem algu naudas izteiksmē, bet nav izslēgti pa-

teicība brīvprātīgajiem to vērtību izteiksmē, kuras tiek dalītas mērķauditorijai (ēdiens, apģērbs, saimniecības preces, aprīkojums utml.). Realizējot šos trīs punktus, būtu iespējams nākotnē izstrādāt kopīgus sadarbības projektus ar pašvaldības iestādēm un citām nevalstiskajām organizācijām, veidojot Sociālos vai Palīdzības centrus jau pieminētajā attīstības virzienā (viens no ADRA filozofijas principiem ir iedot maksākeri nevis zivi, lai cilvēks pats prot izvilkēt zivi, nevis arvien paliek tikai kā ligzdas putniņš ar atvērtu muti).

Pirmie soļi plānu īstenošanai

1) Jāizveido vairākas datu bāzes:

- Par esošajiem centieniem Latvijas draudzēs un rajonos (darbība gan draudzē, gan citās ar draudzi saistītās labdarības organizācijās);
- Par atbildīgajām personām katrā draudzē par labdarības/sociālo/sabiedriskās palīdzības darbu. Ja šādu personu nav, tās ir jāizvirza katrā draudzē;
- Brīvprātīgo datu bāze, minot vārdu, uzvārdu; dzimšanas datumu; reģionu, kurā var darboties; laiku stundās/nedēļās, kādu var veltīt, iesaistoties konkrētos projektos;
- Profesionāļu datu bāze, kuri gatavi iesaistīties darbā – sociālie darbinieki, ģimenes konsultanti, psihologi, medicīnas darbinieki, fizioterapeiti, rehabilitācijas speciālisti u.tml. Te minami tie paši dati, kas brīvprātīgo datu bāzēs. Šie speciālisti var tikt piesaistīti gan uz brīvprātības, gan uz algota darbinieka statusu;

2) Jāapzina patiesās sociālās vajadzības Latvijas reģionos:

- Ja ir iesāktas iestrādes ar pašvaldību sociālajiem dienestiem vai pašvaldība ir labvēlīgi noskaņota pret adventistu draudzi (atpazīst), mācītājs vai kāda cita draudzes pilnvarota persona apmeklē pašvaldību/sociālo dienestu un noskaidro reālās vajadzības draudzes darbības reģionā;
- Ja iepriekšminētā punkta realizēšanai nav priekšnosacījumu vai ir bažas, ka tas nestrādās, var veikt sociālo aptauju iedzīvotāju vidū par to, kādas ir patiesās vajadzības (norādot rakstā pieminētās sociālās grupas).

3) Vienreizēju akciju veikšana palīdzības mērķa auditorijai

- Lai iepazītu cilvēku patiesās vajadzības un iegūtu sabiedrības uzticamību, var tikt rīkotas vienreizējas akcijas, palīdzot ar ēdienu un citām elementārās nepieciešamības lietām (apģērbs, saimniecības līdzekļi), kuru mērķis ir iepazīties, iedraudzēties ar cilvēkiem, lai veidotu turpmākus sadarbības projektus attīstības virzienā (maksākeri nevis zivs).

Finansiālais plāns

Visa līdz šim esošā darbība ir balstījusies uz brīvprātības principiem un bijusi neregulāra. Lai varētu darboties efektīvi un sākt realizēt kaut vai tikai pirmo posmu (vienreizējas akcijas daudzās vietās Latvijā), nepieciešams nomāt atsevišķu centralizētu noliktaavu un minimālu biroju, kā arī algot 1-3 darbiniekus. Tas prasa zināmus finansiālus resursus.

Projekts, kurš jāapstiprina LDS Padomē, ir ieteikt draudzēm izdarīt regulārus ikmēneša ziedojumus. Pēc provizoriskiem aprēķiniem, lai uzturētu minimālu štatu un sākotnējai darbībai nepieciešamo noliktaavu/biroju/transportu, būtu pietiekoši, ja katrs draudzes loceklis vidēji (pensionāri/studenti mazāk, strādājošie vairāk) ziedotu Ls 2 mēnesī.

Kontakti

Šis raksts sastādīts ar nolūku darboties atklāti, būt atvērtiem ierosmēm un sadarbībai. Lūgums visām adventistu draudzēm: ar mācītāja vai kādas citas pilnvarotas personas starpniecību atsūtīt visu nepieciešamo informāciju (datu bāzēm), kā arī jautājumus un ierosmes. Tālrunis: +37129463322 (Konstantīns, latv./kriev.) vai +37122333067 (Vitālijs, kriev.) E-pasts: KonstantinsR@apollo.lv.

*Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu LDS bērnu nodaļas
vadītāja.*

Vasariņa klāt! VAI NAV JAUKI?

Krā: Beidzot laikam tiešām pavasaris būs klāt!

Krā: Jauki gan! Bērniem arī labi. Skolas brīvlaiks. Varēs kārtīgi atpūsties.

Krū: Interesanti, vai baznīcās arī ir vasaras brīvlaiks? Tur taču bērni arī iet mācīties.

Mamma: Tas būtu tāpat, Krū, ja tev, piemēram, būtu ēšanas brīvlaiks. Visu vasaru.

Krū: Ko? Kāds sakars tam ar ēšanu? Un vēl ar manējo!?

Mamma: Vai Tu vari, Krū, iedomāties, kas ar tevi notiktu, ja tu kādu labu laiciņu neuzņemtu barību?

Krū: Ārprāts! Nemaz negribu to iedomāties! Es taču izkāmētu kā skaliņš. Knapi varētu pavilkt savas mazās kājeles. Iespējams, ka pavisam drīz nomirtu pavisam!

Mamma: Redzi, tā arī ir ar baznīcu. Cilvēki tur iet saņemt barību un līdz ar to spēku savai sirsniņai. Ja baznīcā būtu tik garš brīvlaiks, tad cilvēka sirds kļūtu novārgusi, skumīga un nobēdājusies.

Krā: Tad cilvēkiem nebūtu spēka arī mīļiem un labiem darbiņiem, kā, piemēram, parūpēties vienam par otru.

Krū: Un arī par mums.

Mamma: Baznīca ir tā vieta, kur cilvēki mācās mīlēt. Tur viņi saņem stiprinājumu savai sirsniņai no paša DIEVA.

Krū: Tu saki – mācās mīlēt. Bet no mācībām taču ir vajadzīga atpūta! Vai tad viņi to visu nevarētu tā kārtīgi samācīties pa ziemu? Priekš vasaras arī?

Mamma: Vai tad tu, Krū, varētu vasarā pieēsties tā kārtīgi arī priekš ziemas?

Krū: Nē, tas nu gan ir neiespējami!

Mamma: Nu, re. Tāpat arī nav iespējama atpūta no mīlestības, draudzības, laipnības un DIEVA mīļās klātbūtnes. Ir lietas, kuras vajag katru dienu – vai tā būtu ziema, vai vasara.

Krū: Ja tā padomā, varbūt tā arī ir. Man jau arī vajag, lai mamma par mani rūpējas un mani samīļo katru dienu.

Mamma: Jo vairāk cilvēki ir kopā ar DIEVU, jo vieglāk viņiem ir būt labiem.

Krū: Iznāk tā, ka DIEVS viņus baro tāpat kā mūs?

Mamma: Nu ja.

Krā: Un sirsniņu arī?

Mamma: Vērtīgai dzīvei nepietiek ar pilnu vēderu vien. Tā tas ir.

Krū: Kad cilvēki dara labu, tad saņem labu arī atpakaļ? Un, ja dara sliktu, tad dabū to just paši uz savas ādas?

Krā: Un pēc tā var redzēt, cik „paēdusi” ir viņu sirsniņa?

Mamma: Tā tas tiešām notiek. Bībelē pat ir tāda gudrība

Mamma: Būs gan. Klausieties.

Šis Tonija dzīvē bija pagrieziens punkts. Viņš saprata, ka, esot slinkam, dzīvi nevar padarīt laimīgāku. Ikreiz, kad sātans kārdināja viņu samēlot vai krāpties, pat pavisam nēdaudz, viņš atcerējās to dienu, kad visi ēda melleņu kūku, bet viņam bija jāēd sūnu kūka.

Savvaļas mellenes nebija lielas, bet garšīgas. Lasot ogas, gan bērniem, gan vectēvam mutes un zobi bija drīz zili, jo

ES ESMU DIEVA REKLĀMA CILVĒCEI!

*Vai caur mums apkārtējie var iepazīt Dievu?
Kāda reklāma Tu esi sabiedrībai?*

Tēt, es lidoju!

Kāds zēns auga bērnu namā. Viņš vienmēr vēlējās, kaut varētu lidot – kā to dara putni gaisā! Zēnam bija ļoti grūti saprast, kādēļ viņš nevar lidot, un nebija neviena, kas paskaidrotu, ka tas viņam nemaz nav jāmāk. Zoodārzā viņš bija redzējis putnus, kuri ir daudz mazāki par viņu, tādēļ laikam nozīme nebija arī izmērā un viņš jau ir gana izaudzis. “Kādēļ gan es nevaru lidot?” viņš domāja. “Kas ar mani nav kārtībā?”

Bija vēl kāds zēns, kurš nevarēja staigāt. Viņa karstākā vēlēšanās bija, kaut viņš varētu staigāt – kā to dara citi zēni un meitenes. “Kādēļ gan es nevaru staigāt kā visi?” viņš domāja.

Kādu dienu zēns, kura sapnis bija lidot, devās uz parku. Tur viņš pamanīja zēnu, kurš neskrēja līdz citiem bērniem, bet sēdēja smilšu kastē. Viņš piesteidzās pie zēna un jautāja, vai viņam nav kādreiz bijis sapnis lidot kā putnam.

„Nē,” teica mazais zēns, kurš nevarēja staigāt. „Bet mans

sapnis ir – kaut es kādu dienu varētu staigāt un skriet, kā to dara citi bērni.”

„Tas ir ļoti skumīgi,” teica zēns ar sapni lidot. „Bet vai mēs varētu būt draugi?” viņš jautāja zēnam smilšu kastē.

„Jā, protams!” atbildēja zēns.

Abi mazie zēni rotaļājās vairākas stundas. Viņi veidoja smilšu pilis un taisīja dīvainākās sejas izteiksmes, kas viņos raisīja smieklus vētru. Tad smilšu kastei tuvojās slimā zēna tēvs ar ratiņkrēslu. Zēns, kura sapnis bija lidot, pielēca kājās un piesteidzās pie drauga tēva, un iečukstēja kaut ko ausī. „Jā, tas būtu jauki!” atbildēja zēna tēvs.

Zēns, kurš vienmēr bija vēlējis lidot, piesteidzās pie jaunā drauga. „Tu esi mans vienīgais draugs, un es vēlos, un es ļoti vēlētos, lai piepildās tava vēlēšanās un tu varētu skriet ar citiem bērniem. Bet es to nevaru. Bet ir kas tāds, ko es tomēr varu darīt!”

Zēns – bārenis pagriezās un teica, lai jaunais draugs apķeras

viņam ap kaklu, un satvēra viņa kājas. Un tad viņš sāka skriet cauri parkam. Viņš skrēja arvien ātrāk un ātrāk, cieši turēdams draugu uz savas muguras. Viņi skrēja tik ātri, ka vējš sitās mazo zēnu sejās.

Mazā zēna tēva sejā ieriesās asaras, kad viņš redzēja dēla rokas paceltas, lai izbaudītu lidojumu drauga mugurā. Pāri parkam atskanēja vārdi, mājojot tēvam: “Tēt, skaties! Es lidoju!”

Stāsta autors:

Roger Dean Kiser [zēns, kura sapnis bija lidot]

Vai mēs ļaujam savam līdzcilvēkam pacelties spārnos un lidot?

Kāda ir tava reklāma brīdī, kad ir jāpiepilda līdzcilvēka sapnis?

Dievs, māci mūs būt patiesai Tavai reklāmai mūsu līdzcilvēkiem!

Elēna Šuvarikova

Daudziem ir pazīstams teiciens - labākais arguments par un pret kristietību ir paši kristieši. Un patiesībā, mēs esam vienīgi, kas dod liecību par Dievu uz šīs zemes. Tas ir ļoti atbildīgs uzdevums! Vislabākā reklāma par Dievu ir 24h diennaktī, 7 dienas nedēļā realizēt dzīvē to, par ko mēs runājam sabatskolā un vienmēr zinām pareizās atbildes. Parādīt apkārtējiem

Dievu tieši tādu, kādu es pati Viņu esmu iepazinusi, un atklāt iemeslus, kāpēc ticība un attiecības ar Dievu ir tik svarīgas tieši man personīgi. Cilvēkus neinteresē pārdabiski stāsti no tālām zemēm, viņi grib redzēt un piedzīvot to visu paši, tāpēc es cenšos pastāstīt par to, ko Dievs ir darījis personīgi manā dzīvē un kā Viņš ir atbildējis uz manām lūgšanām.

Iveta Feldmane

Manuprāt, katrs cilvēks, kurš izvēlas sekot Dievam, savā ziņā ir reklāma apkārtējai sabiedrībai. Mēs varam izpausties kā Dieva reklāmas divos veidos - gan vārdiski, gan arī ar darbiem mājās, skolās, darbā. Arī, darbojoties draudzē, mēs varam būt Dieva reklāmas. Piemēram, tā kā man ik pa laiciņam sanāk vadīt sabatskolu pusaudžiem un arī lasīt misijas ziņas, esmu aizdomājusies, ka tā arī daudzējādā ziņā ir reklāma.

Tajā brīdī es varu savā draudzē reklamēt Dieva brīnišķīgos brīnumu darbus, kurus Viņš ir veicis caur dažādiem cilvēkiem.

Arī caur dziesmām es varu būt Dieva reklāma, dziedot tās cilvēkiem, kuri nav iepazinuši Dievu. Tādā veidā stāstot

viņiem par Dieva brīnišķīgo mīlestību pret cilvēkiem. Manuprāt, mēs patiešām esam Dieva reklāmas.

Anete Liepiņa

Man patīktos domāt, ka Dievam piemērota reklāma ir mana dzīve ideālā kārtībā: vislabākās sekmes skolā, vislabākās attiecības ar cilvēkiem, veselīgākais

ķermenis, visnoturīgākais garastāvoklis, visaižraujošākie piedzīvojumi, vissaprotamākie skaidrojumi un vispareizākās atbildes. Diemžēl man nenasniedzami, jo reālajā dzīvē neesmu ar superspējām, īpašu empātijas dotumu un ne ar tiem sportiskai izturībai piemērotākajiem gēniem apveltīts radījums.

Un vai nav arī mazliet tā neticami, ja par Dievu kāds stāstītu kā par Dormeo matraci: kopš satiku Dievu (ieguvu adventistu draudzes locekļa kristību apliecību), mana dzīve ir radikāli mainījusies - esmu tik pacietīga un tik jauka, man skolā viss padodas bez piepūles, draugi, gaidot uz manu uzmanību, stāv rindā, un visā visumā es tik labi izskatos! Tas ir ĻOTI neticami..

Tas, vai pazīstu un draudzējos ar Dievu, ietekmē manu sirdi, manas domas un rīcību, runā uz manu sirdsapziņu, un cilvēki jau vēros un vērtēs...

Emīls Līcītis

Mūsu dzīves ir vistiesākā reklāma apkārtējiem katra pasaulē. Visi par mani var uzzināt, kāds esmu, pēc maniem darbiem. Mums katram ir dota liela atbildība, reklamējot Dievu ar mūsu dzīvi. Tāpēc es cenšos savā dzīvē būt tāds, kādiem Dievs mūs mācīja būt. Mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu. Tas reizēm ir tik sarežģīti, bet, uzticoties Viņam, viss izdodas, kā tas ir paredzēts.

*Atbildīgā par atvērumu
Liene Liepiņa*

No mūzikas līdz VELOBRAUCIENAM

Kristīgās draudzes, tajā skaitā vairākas adventistu draudzes, gatavojas Cerības festivālam, kas notiks no 5. līdz 7. novembrim arēnā Rīga. Ir vairāki jaunumi, kas saistīti ar gaidāmo pasākumu.

Mūziķi festivālā

Visa muzikālā programma vēl nav zināma. Ir droši zināms, ka gan kopkorī, gan orķestrī spēlēs un dziedās arī adventistu draudžu locekļi. Festivāla kopkorī pieteikušies vairāk nekā 800

draudzēs Latvijā.

Starp festivāla ārzemju viesiem būs Jamaikas džeza pianists Hantlijs Brauns (Huntley Braun), ģitārvirtuozs Deniss Agadžanjans (Dennis Agajanian), Džons un Anne Barbūri (John & Anne Barbour) no ASV, Aleksandrs Patlis no Baltkrievijas, kā arī operdziedātāji Eugene Udovins (Eugene Udovin) no Ukrainas un Vaidis Vīnsausks (Vaidas Vysnauskas) no Lietuvas. Mūziķu vidū kā viesis ir piekritis būt un spēlēt arī maestro Raimonds Pauls.

Bērnu festivāls

Festivāla organizētāji aicina 6-14 gadus vecus bērnus un pusaudžus piedalīties

Cerības festivāla bērniem kopkorī! Lai draudžu dziedājošie bērni varētu uzstāties 23. oktobrī notiekošajā bērnu festivālā, sabatskolas un svētdienas skolu pasniedzējiem jau tagad vajadzētu pieteikt savas draudzes dziedājošo bērnu grupiņu kopkorim, atrakstot uz e-pastu: berni@bgea.lv un minot bērnu skaitu. Grupiņā jābūt vismaz 5 bērniem no draudzes. Kad organizatori saņems Jūsu pieteikumu, viņi nosūtīs jums plašāku informāciju par bērnu kopkorī un visu dziesmu audio ierakstus. Būs dziesmu notis, vārdi un plašāka informācija.

Jauniešu „HOPE”

5. jūnijā, kas bija sestdiena, Rīgā notika jauniešu pasākums „HOPE”, kur pulcējās ap 2000 jaunu un enerģisku cilvēku. Pasākumā uz skatuves kāpa mūziķi no *Jorspeis*, *Man-Hu*,

Vēstniecība un Valdis Indrišonoks ar grupu.

Par relaksētu un ritmisku atmosfēru gādāja *MC Paul*, Dāvids Gleške un Matīss Dravnieks ar draugiem pēc tam. Starp daudziem citiem labiem vārdiem Agrita saka: „WOW! HOPE bija vairāk nekā kaut kas īpašs - tas bija neizsakāmi! Esmu laimīga un pateicīga!”. Zane min: „Uhh.. HOPE koncerts bija vienkārši pārsteidzošs.. daudz, daudz labāks nekā jebkurš cits koncerts, kurā esmu bijusi.. :)” Rindas nerimās arī pie baikeru piedāvājuma izbraukt ar motociklu, pat vēl tad, kad pasākums jau tika slēgts.

Semināri

Maija mēnesī notika deviņi semināri draudžu vadītājiem, kā arī sieviešu konference.

Draudžu vadītāju semināri notika gan Rīgā, gan Latvijas rajonos, gan Lietuvā. Tos kopumā apmeklējuši vairāk nekā 500 draudžu vadītāju no 270 dažādu konfesiju draudzēm.

Savukārt 7. un 8. maijā Rīgā gandrīz 600 sievietes apmeklēja sievietēm veltītu konferenci “Tikai viena lieta vajadzīga”. Abās konferences dienās kā galvenā runātāja uzstājās Dorotija Selebano no Dienvidāfrikas.

Vēl dažas iespējas

Septembrī, gatavojoties lielajam pasākumam, tiek plānots jauniešu velobrauciens pa Latviju. Jau tagad varat uzzināt ko vairāk, ieskatoties internetā, www.ceribasfestivals.lv. Bet 23. oktobrī, kā jau noprātāt no iepriekš rakstītā, notiks īpašs Cerības festivāls bērniem, kura programmā būs daudz rotaļu, izrāde *Puzzle* (Mīkla), bērnu kopkora priekšnesumi, kā arī dažādas citas aktivitātes.

Informāciju apkopojā Aidis Tomsons

5. jūnija HOPE koncerts pulcēja 2000 jauniešu.

koristu. Festivāla muzikālā daļa būs ļoti piesātināta – pasākumos uzstāsies daudzi mūziķi, tajā skaitā arī Ieva Akurātere, Ingus Pētersons, Artis Gāga, Jānis Kurševs un Latvijas trīs tenori – Guntars Ruņģis, Miervaldis Jenčs un Nauris Puntulis. Būs iespēja dzirdēt arī Valdi Indrišonoku ar grupu, ansambli *Vēstniecība*, simfonisko orķestri un *Rīgas Gospelkori*. Festivāla programmu vadīs Kristaps Tālbergs. Daudzu *Grammy* un *Dove* mūzikas balvu ieguvējs Maikls Smits ieradīsies Latvijā kopā ar savu mūziķu grupu. Viņam trīs reizes ir piešķirta *Grammy* balva, bet *Dove* – augstāko amerikāņu gospelmūzikas balvu – viņš ir saņēmis 34 reizes. Viņš ir saņēmis arī Amerikas Mūzikas Balvu (*American Music Award*), daudzas no Maikla Smita dziesmām ir ļoti pazīstamas arī

Citu konfesiju ziņas

Vairāk lekciju skolās

Garīgo lietu padome aicinās skolas rast papildu iespējas tradicionālo reliģisko konfesiju pārstāvju vieslekcijām skolās vairākas reizes gadā.

Garīgo lietu padomes

sēdē, kas notika Ministru prezidenta Valda Dombrovskas vadībā, izskatīja jautājumus par kristīgās mācības nodrošināšanu skolās, Elektronisko mediju likumprojektu un grozījumiem civillikumā.

Diskutējot par kristīgo vērtību apgušanu vidējās izglītības mācību iestādēs, padomes reliģisko konfesiju pārstāvji atzinīgi novērtēja sadarbību ar Izglītības un zinātnes ministriju kristīgās mācības programmas satura izstrādē.

Padomes pārstāvjiem pārrunājot Elektronisko mediju likumprojektu, Ministru prezidents aicināja Tieslietu ministrijai sagatavot īsu informāciju un analīzi par pašreiz spēkā esošā Radio un televīzijas likuma un jaunā Elektronisko mediju likumprojekta normām par ekumēnisko dievkalpojumu un reliģisko raidījumu iekļaušanu nacionālajā pasūtījumā sabiedriskajām raidorganizācijām. Pārrunājot grozījumus civillikumā, aktualizēta piedāvāto grozījumu redakcija, kas nosaka brīvprātīgo bezatlīdzības darbu gadījumos prasību slēgt līgumus. Reliģisko konfesiju pārstāvji uzsvēra, ka Baznīcā pārsvarā cilvēki brīvprātīgi iesaistās dažādu darbu veikšanā, tādēļ aicināja neattiecināt uz Baznīcu šos grozījumus.

Katoļi Polijā sekularizējas

Strauji krities aktīvi praktizējošo Romas katoļticīgo un topošo garīdznieku skaits Polijā, kas ir viens no šīs ticības balstiem Eiropā, zi-

ņo Baznīcas pētnieki. 2008. gadā svētdienas mises regulāri apmeklēja 40,4% poļu, liecina Polijas katoļu statistikas institūta ISKK dati. 80. gados baznīcu regulāri apmeklēja 50% poļu.

2009. gadā regulāro misu apmeklētāju skaits pieauga līdz 41,5%, tomēr lejupslīdes tendence, visticamāk, turpināsies, pauda ISKK. No valsts 38 miljoniem iedzīvotāju vairāk nekā 90% joprojām paliek uzticīgi katoļticībai.

ISKK norāda arī uz reģionu atšķirībām. Tā, piemēram, tradicionāli dievticīgajā apgabalā ap dienvidu pilsētu Krakovu, kurā dzimis iepriekšējais pāvests Jānis Pāvils II, mises regulāri apmeklēja 50,9% iedzīvotāju. Savukārt valsts otrajā lielākajā pilsētā Lodzā uz baznīcu bieži dodas tikai 26,9% iedzīvotāju.

Arvien mazāk poļu pauž vēlmi kļūt par garīdzniekiem, vēsta ISKK. 2000. gadā garīgajos semināros mācījās 4773 audzēkņi, no tiem 997 jeb 20,9% – pirmajā kursā.

2009. gadā semināros garīdznieka profesiju apguva vairs 3732 audzēkņi, no kuriem pirmkursnieki bija 687 jeb 18,4%.

Mācītājiem vairāk draudzes

Patlaban Latvijas Evaņģēliski luteriskā Baznīca (LELB) optimizē mācītāju kalpošanas vietu plānu, lai nodrošinātu atalgojumu garīdzniekiem. Tiek plānots, ka mācītāja kalpošanas vietā ietilpst vie-

na līdz četras draudzes atkarībā no situācijas. Kalpošanas vietu optimizācijas mērķis ir panākt, lai katra no mācītāju kalpošanas vietām spēj algot vienu mācītāju vismaz minimālā apjomā, kas LELB gadījumā pašlaik ir divas minimālās mēnešalgas, proti, 360 lati.

“Tajās kalpošanas vietās, kuras to saviem spēkiem nespēj, talkā nāk Garīdznieku atalgojuma sistēma, piemaksājot iztrūkstošo daļu līdz minimālajam garīdznieka atalgojuma līmenim. Garīdznieku atalgojuma sistēma līdz ar to turpina darboties – tikai daudz mazākā apjomā nekā sākotnēji bija cerēts,” saka LELB sabiedrisko attiecību pārstāvis Ivars Kupcis.

Jau iepriekš bija ziņas, ka krīzes dēļ LELB radušās grūtības ar nekustamo īpašumu pārdošanu, kas negatīvi ietekmē saīdzinoši nesen ieviesto vienoto garīdznieku atalgojuma sistēmu, kuras uzturēšana balstās arī uz Baznīcas plānoto saimniecisko un cita veida darbību ar draudžu atvēlētajiem nekustamajiem īpašumiem.

Kā intervijā aģentūrai LETA atzina LELB arhibīskaps Jānis Vanags, patlaban aktivitāte nekustamā īpašuma tirgū ir stipri noplākusi, kas ir liels izaicinājums šai sistēmai.

Priesteris - līdzjutējs

Grieķijas Pareizticīgā Baznīca vienu no saviem garīdzniekiem, kurš ir arī dedzīgs futbola līdzjutējs, sodījusi par huligānismu, Salonikos pavēstījušas Baznīcas amatpersonas.

Priesteris Hristos ir kvēls

kluba PAOK līdzjutējs. Spēles viņš apmeklē, ģērbies priestera tērpā un aplīcis komandas šalli.

Mākoņi virs garīdznieka galvas sāka sabiezēt, kad tīmekļa vietnē “YouTube” parādījās videomateriāli, kur vienā tēvs Hristos bija redzams starp faniem, kas aizvairo pretinieka komandas līdzjutējus.

Grieķu futbola komandu atbalstītāju vidū PAOK līdzjutēji tiek uzskatīti par teju vai pašiem agresīvākajiem.

Garīdznieku padome Saloniku priekšpilsētas draudzē noprieda, ka vienreiz pietiek. Priesteris, kuram jau pāri 60, tika pazemināts amatā, turklāt viņam dots rīkojums turpmāk vairs “nepiedalīties līdzjutēju mežonīgajās sanāksmēs”.

Lēmums sadusmojis PAOK atbalstītājus, kas tīmekļa sociālizācijas vietnē “Facebook” organizējuši kampaņu “Brīvību Paoka tēvam”.

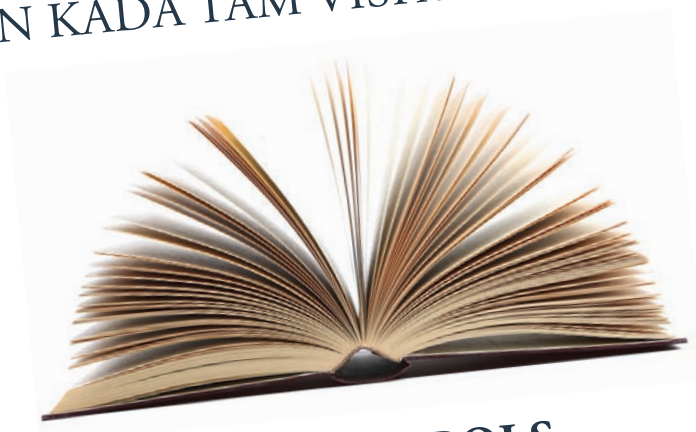
Paziņojumā presei līdzjutēji nosoda padomes lēmumu, sakot, ka priesteris veicis “Baznīcas sociālo un garīgo darbu tautas labā”. Līdzjutēji arī kritizē Pareizticīgo Baznīcu par tās “fašistisko un reakcionāro pieeju”.

2010. GADA MISIJAS GRĀMATA

UZDĀVINI SAVAM DRAUGAM, PAZIŅAM VAI
DARBA KOLĒĢIM JAUNU GRĀMATU, KAS RO-
SINA UZTICĒTIES BĪBELEI!

VAI BĪBELEI VAR TICĒT?

UN KĀDA TAM VISPĀR NOZĪME?

BRAIENS BOLS

BRAIENS BOLS

Ieguvis filozofijas doktora grādu Londonas Universitātē, piedalījies Oksfordas Nacionālās biogrāfiju vārdnīcas un Pasaules ticību enciklopēdijas veidošanā, daudzu rakstu autors. Dr. Bols dzimis Lielbritānijā, bet tagad ieguvis Austrālijas pilsonību un kopā ar sievu Donu dzīvo Jaunajā Dienvidvēlsā, Makvorija ezera apgabalā, Austrālijā.

